

Arrest

nr. 289 112 van 22 mei 2023
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. DE LIEN
Broederminstraat 38
2018 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 30 januari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 december 2022.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 3 februari 2023 met referentenummer X.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 27 maart 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 mei 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. DE LIEN en van attaché L. DECROOS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Iraanse nationaliteit te bezitten, een etnische Fars te zijn en afkomstig te zijn van Teheran. U bent gescheiden en u heeft twee kinderen. Uw kinderen verblijven in Iran bij hun moeder.

In 1385 (stemt overeen met 2006 – 2007 in de Gregoriaanse kalender) begon u te werken bij de Kamer van Koophandel. In 1388 (stemt overeen met 2009 – 2010 in de Gregoriaanse kalender) kreeg u telefoon van enkele personen uit Nederland en Groot-Brittannië, waarbij u gevraagd werd naar een softwareprogramma. Men had vernomen dat de aandeelhouders Israëli waren, maar dit klopte niet, waarop u aangaf het programma zelf te hebben geschreven. U werd hierop benaderd door het ettelaat,

waarop R. (...), de directeur het voor u opnam en stelde dat u hier niets mee te maken had. U werd hiervoor niet aangeklaagd, maar stond sindsdien wel onder toezicht. In esfand 1393 (stemt overeen met februari – maart 2015 in de Gregoriaanse kalender) wijzigde de directie, waarop u in 1394 (stemt overeen met 2015 – 2016 in de Gregoriaanse kalender) van IT-directeur gedegradeerd werd tot IT-deskundige. U was toen verantwoordelijk voor een opleidingscentrum. De bedoeling was dat dit opleidingscentrum geprivatiseerd zou worden. U werd gevraagd om uw ontslag in te dienen om vervolgens voor het privébedrijf aan de slag te gaan. U heeft echter geweigerd omdat u toen niet meer als vaste werknemer tewerkgesteld zou zijn, waardoor ze u gemakkelijker de laan konden uitsturen. In esfand 1396 (stemt overeen met februari – maart 2017 in de Gregoriaanse kalender) ontvangt u geld van G. (...), een collega, voor een dienstverlening. Hij wou u betalen omdat een goede kennis of familielid van hem geslaagd was bij uw opleidingscentrum. U was hier echter niet van op de hoogte en besloot het geld meteen terug te storten. Sindsdien waren er vermoedens van vriendjespolitiek. Op zaterdag 13 mordad 1397 (stemt overeen met 4 augustus 2018 in de Gregoriaanse kalender) werd u ontboden bij E. (...). U voelde dat er u iets boven het hoofd ging, waarop u besloot het gesprek op te nemen. In dat gesprek werd u er van beschuldigd geld te hebben gevraagd voor bepaalde diensten, waar dit niet hoort. U werd gedwongen tot bekentenissen, zo niet dreigde men u te beschuldigen van corruptie en witwassen. Op 15 mordad 1397 (stemt overeen met 6 augustus 2018 in de Gregoriaanse kalender) werd u gedwongen tot ontslag nadat u op de tablet van A. (...) een klachtenbrief had gezien waarin u officieel beschuldigd zou worden van financiële corruptie. Na uw ontslag heeft u uw eigen bedrijf terug geactiveerd en was u daar werkzaam tot aan uw vertrek, wat u combineerde met een job in de fabriek bij uw vader, alsook was u adviseur van het bedrijf Pahsen Niku. In de maanden na uw ontslag werd u nog twee keer opgebeld door medewerkers die een vraag hadden, maar u weigerde hierop in te gaan. In mehr 1397 (stemt overeen met september – oktober 2018 in de Gregoriaanse kalender) werd uw gsm een eerste keer gestolen. In azar 1397 (stemt overeen met december – november 2018 in de Gregoriaanse kalender) werd u een tweede keer van uw gsm beroofd onder dreiging van een mes. U vermoedt dat de Kamer van Koophandel achter de diefstal zat omdat er bezwarende bestanden op de gsm stonden. In aban of azar 1397 (stemt overeen met oktober – december 2018 in de Gregoriaanse kalender) benaderde u N. (...), een medewerker van het Sepah, waarbij u zich informeerde over het indienen van een mogelijke klacht tegen de Kamer van Koophandel. U liet toen ook vallen dat u in het bezit bent van een audiofragment. Omdat u zich in die periode voornamelijk op uw geloof focuste, besloot u uiteindelijk geen klacht in te dienen. In esfand 1397 (stemt overeen met februari – maart 2019 in de Gregoriaanse kalender) werd u benaderd door N (...) die u naar aanleiding van de verkiezingen bij de Kamer van Koophandel vroeg naar informatie om de tegenstanders onderuit te halen. Aanvankelijk werd u vriendelijk benaderd, om uw vertrouwen te winnen in de hoop dat u meer informatie zou gaan prijsgeven. Eind khordad 1398 (stemt overeen met midden juni 2019 in de Gregoriaanse kalender) besloot u contact op te nemen met E. (...) om onderhandelingsgesprekken op te starten. U eiste verontschuldigingen voor de beledigingen ten aanzien van uw familie tijdens het gesprek van 13 mordad 1397. In die periode maakte u toen voor het eerst kenbaar dat u in het bezit was van een audiobestand van dat bewuste gesprek. A. (...), de verantwoordelijke van de juridische zaken, werd toen op 2 juni 2019 als bemiddelaar aangesteld. U kreeg toen ook het voorstel om terug te keren naar een dochterbedrijf van de Kamer van Koophandel. U weigerde echter, omdat u enkel in uw oude functie van IT-directeur wou hersteld worden. In die periode, meer bepaald op 15 juni 2019, schreef G. (...) in uw bijzijn een brief waarin hij verklaarde dat u niet op de hoogte was van de door hem gedane transacties. De onderhandelingsgesprekken liepen door tot november 2019 zonder dat dit resultaten opleverde. De dag voor uw vertrek, op 5 november 2019, belde u naar uw voormalige werkgever, de heer A. (...), en sprak u enkele dreigementen uit, waarbij u dreigde om alles openbaar te maken. Ook na uw vertrek kreeg u nog geregeld berichten van N. (...).

Daarnaast kampte u ook al geruime tijd met een drugsverslaving. U had eerder een zestal pogingen ondernomen om af te kicken wat steeds geen resultaat opleverde. U herviel telkens. Op een gegeven moment leerde u M.S. (...) kennen, een klant van de Kamer van Koophandel. Jullie ontwikkelden een vriendschapsband en spraken ook regelmatig buiten het werk af. In ordibehesht 1396 (stemt overeen met april – mei 2017 in de Gregoriaanse kalender) hebben jullie voor het eerst een gesprek over religie, waar M. (...) u te kennen gaf dat hij bekeerd is. U sprak vervolgens geregeld met hem af, waarna hij u een week later een flashdrive gaf met enkele Bijbelse bestanden op. U schonk er aanvankelijk weinig aandacht aan, maar besloot deze toch door te nemen, waarbij u op een vers van Matheus stootte die voor u op dat moment van toepassing was. Jullie kwamen vervolgens geregeld samen om deze teksten te bespreken. Eind tir 1396 (stemt overeen met midden juli 2017 in de Gregoriaanse kalender) heeft u toen hulp gevraagd aan de Heer om af te kicken, wat sindsdien ook gelukt is. In shahrivar 1396 (stemt overeen met augustus – september 2017 in de Gregoriaanse kalender) stelde M. (...) u voor om naar een huiskerk te gaan. Op 13 mehr 1396 (stemt overeen met 5 oktober 2017 in de Gregoriaanse kalender) ging u voor het eerst naar de huiskerk en werd het verlossingsgebed voor u gedaan, waarna u bent bekeerd en maandelijks deelnam aan vieringen bij de huiskerk. Sinds mehr 1397 (stemt overeen met oktober –

november 2017) gingen de bijeenkomsten ook regelmatig bij u thuis door omdat u het uw plicht vond als christen.

U verliet Iran op 6 november 2019 met een Schengenvizum via de luchthaven van Teheran. U besloot naar Italië en Frankrijk te reizen omwille van toeristische redenen en om enkele kerken te gaan bezoeken in Europa. Na uw vertrek, op 13 november 2019, vielen de Iraanse autoriteiten bij u thuis binnen. Diezelfde avond werd ook uw vader in Mahallat door hen benaderd en meegenomen voor verhoor. In dat gesprek werd uw vader zowel bevraagd over uw bekering als uw werkzaamheden bij de Kamer van Koophandel. Tijdens zijn aanhouding werd ook de fabriek van uw vader doorzocht. Uw vader werd vrijgelaten onder voorwaarden dat uw vader u aan het ettelaat zou overdragen. Omdat u zich op dat moment in Brussel bevond, besloot u in België te blijven en een verzoek om internationale bescherming in te dienen, wat u effectief deed op 22 november 2019. Op 24 november 2019 nam u deel aan een betoging voor de Iraanse ambassade te Brussel, waarbij u openlijk uw vijandigheid tegenover het Iraanse regime heeft geuit. Naar aanleiding van deze betoging werd uw vader nogmaals opgeroepen door het ettelaat. In tir 1399 (stemt overeen met juni – juli 2020 in de Gregoriaanse kalender) werd ook uw ex-verloofde benaderd door de Iraanse autoriteiten. In november 2021 nam u eveneens deel aan een betoging tegen het Iraanse regime op het Schumanplein. Na deze betoging kreeg u berichten van N. (...) die te kennen gaf op de hoogte te zijn van uw deelname aan deze betoging. Nadien nam u nog een paar keer deel aan betogingen.

Bij terugkeer naar Iran vreest u geëxecuteerd en vermoord te worden door de Iraanse autoriteiten omwille van uw bekering. U vreest eveneens dat uw dossier bij de Kamer van Koophandel terug heropend zal worden, en u als zondebok zal worden aangewezen.

Ter staving van uw verzoek om internationale bescherming legt u uw originele paspoort (d.d. 07/10/2017) neer. U legt vervolgens ook kopieën neer van de volgende documenten: een printscreen van uw oproep naar uw voormalig werkgever vlak voor uw vertrek, WhatsApp berichten van N. (...), E. (...), R. (...) en A.M. (...), verschillende documenten om aan te tonen dat het opleidingscentrum geprivatiseerd werd, een USB-stick met het audiofragment van 13 mordad en enkele filmpjes van de betoging voor de Iraanse ambassade, de eerste pagina van het paspoort van B.E. (...), verschillende artikels aangaande de problemen met het softwareprogramma in 1388, verschillende documenten aangaande de oprichting van uw eigen bedrijf, een foto van B.E. (...), een bewijs van de geldtransacties tussen u en G. (...), een Instagramgesprek met een oud-collega, documenten om de diefstal van uw gsm in Iran aan te tonen, een verklaring van G. (...) aangaande de transacties, verschillende foto's van uw werkactiviteiten, verschillende foto's van uw religieuze activiteiten in Europa en België, een verklaring van de Iraanse kerk te Brussel, uw doopcertificaat, verschillende foto's van uw doopsel, verschillende foto's van de betoging voor de Iraanse ambassade in november 2019 en de betoging aan het Schumanplein in november 2021, uw vliegticket en een hotelvoucher, verschillende Iraanse medische documenten, het vonnis ivm het hoederecht van uw kinderen, de uitnodiging voor het huwelijk van uw broer, uw shenasnameh, foto's van het grafzerk van uw oom en een printscreen van de berichten naar uw kinderen.

Na het persoonlijk onderhoud gaf u enkele opmerkingen via uw advocaat bij de notities van het derde persoonlijk onderhoud. Deze zijn terug te vinden in het administratief dossier.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-Generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient te worden vastgesteld dat in uw hoofde niet kan worden besloten dat er een persoonlijke en gegronde vrees voor vervolging bestaat zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie, dan wel een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming.

U haalt vooreerst aan vervolging te moeten vrezen omwille van uw werkzaamheden bij de Kamer van Koophandel, waarbij u beschuldigd werd van witwassen. Het CGVS wenst te benadrukken dat er geen twijfel wordt geuit wat betreft het feit dat u werkzaam was voor de Kamer van Koophandel, doch u heeft uw vrees omwille van de vooropgestelde feiten tijdens uw job bij de Kamer van Koophandel niet aannemelijk gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er een fundamentele omissie bestaat wat betreft de aangehaalde problemen aangaande uw job bij de Kamer van Koophandel. U heeft immers deze problemen volledig ongemoeid gelaten tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), noch wanneer u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer, noch wanneer gepeild werd naar eventuele problemen met de autoriteiten of medeburgers, noch wanneer op het einde van dit interview gepolst werd of u iets wenste toe te voegen (vragenlijst CGVS, d.d. 20/10/2020, vraag 3.4, vraag 3.7, vraag 3.8). Bij aanvang van het

eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u echter dat er naast uw bekering een andere reden is voor uw verzoek om internationale bescherming, en voegt u toe eveneens problemen te hebben gekregen tijdens uw job bij de Kamer van Koophandel (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 07/05/2021, CGVS 1, p. 3). U gevraagd waarom u dit niet eerder aangekaart heeft, verwijst u naar het feit dat u werd gevraagd naar de redenen waarom u in levensgevaar verkeert, waarop u verwees naar de onthulling van de huiskerk. U koestert immers ook een vrees omwille van uw job bij de Kamer van Koophandel, waardoor kan worden aangenomen dat u dit aanhaalde op het moment dat hiernaar gepeild werd (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 12/01/2022, CGVS 3, p. 13). U vervolgens gewezen op het feit dat u ook op het einde van het interview bij de DVZ niets meer wenste toe te voegen, repliceert u dit niet te herinneren, dat sommige vragen niet gesteld zouden zijn geweest, en de tolk deze zelf ingevuld zou hebben (CGVS 1, p. 3). Dit is niet ernstig. Het verslag van de DVZ werd u immers voorgelezen in het Farsi, hetgeen u eveneens ondertekend heeft ter goedkeuring (vragenlijst CVGS, p. 3). Verwacht mag dan ook worden dat u de problemen aangaande uw werkzaamheden reeds daar kort zou hebben aangehaald. Daar waar u verwijst naar het feit dat u uw relaas in twee of drie zinnen moest samenvatten, waardoor er geen tijd was om bovenstaande vrees aan te halen, blijkt dit geenszins uit de weergave van het verslag van uw interview op de DVZ, waarbij u zelfs een fout aangaande de arrestatie van uw verloofde corrigeert (CGVS 1, p. 3; vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u nagelaten heeft uw problemen met de Kamer van Koophandel daar te vermelden, doet dan ook ernstige vragen bij uw vermeende vrees oproepen, wat de waarachtigheid van de door u voorgestelde feiten op de helling plaatst.

Wat betreft de problemen naar aanleiding van uw werkzaamheden voor de Kamer van Koophandel zelf, dient voorts te worden aangestipt dat de geloofwaardigheid ervan verder wordt ondermijnd doordat u het beginpunt van de beschuldigingen, met name de transacties tussen u en G. (...), waardoor u beschuldigd werd van witwassen, niet aannemelijk heeft weten te maken. U beschikt immers over een bijzonder summiere kennis aangaande het doel van deze transactie, terwijl het net de aanleiding vormde voor de aanvang van uw problemen. Hoewel u weliswaar kan stellen dat G. (...) u geld gaf om iemand te doen slagen, kan u niet duiden wie die kennis of wie het familielid van G. (...) was waarvoor G. (...) u wou betalen (CGVS 3, p. 4). Dat u zelfs twijfelt of het een kennis dan wel een familielid was, is eveneens merkwaardig. Daar waar u vervolgens verwijst naar het gegeven dat G. (...) met een groep samenwerkte en geld onder tafel ontving, kan u niet duiden wie tot die groep behoorde. U stelt immers dat die groep u koud laat, omdat die groep niets met u te maken had (CGVS 3, p. 4, p. 5). Nochtans waren uw problemen begonnen met deze transactie van G. (...), waardoor kan worden verwacht dat u zich terdege informeert hieromtrent. Dat het u koud laat, mag verbazen en plaatst dan ook de nodige vraagtekens bij uw vermeende vrees. Verder is het verwonderlijk dat u geen informatie meer heeft over wat er verder met G. (...) is gebeurd naar aanleiding van zijn arrestatie. Hoewel u via uw collega M. (...) op de hoogte werd gesteld van de arrestatie van G. (...) kan u geen verdere informatie verschaffen (CGVS 3, p. 5). U stelt hier immers niet naar geïnformeerd te hebben omdat u tegen zijn activiteiten was en het uw zaak niet was (CGVS 3, p. 6). Nochtans bent u beschuldigd van witwassen naar aanleiding van die transactie waardoor kan worden aangenomen dat u alles in het werk tracht te stellen om uw naam te zuiveren, ten einde de problemen met de Kamer van Koophandel op te lossen. Uw nalatende houding ondermijnt dan ook in sterke mate de ernst van uw vermeende vrees.

Bovendien wordt opgemerkt dat uw problemen naar aanleiding van die illegale transactie in zijn algemeenheid weinig aannemelijk overkomt aangezien tal van elementen u vrijspreken. Ook de Kamer van Koophandel moet dit hebben ingezien, waardoor niet kan worden verstaan dat u daadwerkelijk in het vizier zou zijn gekomen naar aanleiding van die transactie en verplicht zou zijn geweest ontslag te nemen. Naast het gegeven dat u helemaal geen begin kan geven over de aanleiding van die transactie en de opvolging nadien, verklaart u het geld binnen de maand teruggestort te hebben naar G. (...), hetgeen u ook aantoonst met enkele documenten (CGVS 1, p. 15, p. 16; CGVS 3, p. 4). Verder heeft ook G. (...) schriftelijk verklaard dat u niet op de hoogte was van het hele gebeuren (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 16/08/2021, CGVS 2, p. 4, p. 6, p. 10; CGVS 3, p. 6). Het feit dat u het geld meteen teruggestortte, alsook dat G. (...) een schriftelijke verklaring neerlegde, toont aan dat u geen corrupte praktijken heeft uitgevoerd. Het is dan ook maar de vraag waarom de Kamer van Koophandel u verder zou beschuldigen. U had immers meerdere elementen die bevestigden dat u het geld meteen teruggaf aan G. (...), waardoor allerminst kan worden aangenomen dat u hieromtrent ook maar enige vervolging zou moeten vrezen van de Kamer van Koophandel.

Verder kunnen enkele kanttekeningen worden geplaatst bij de acties van de Kamer van Koophandel na uw gedwongen ontslag, wat de waarachtigheid van de door u geschetste feiten verder ondergraaft. Zo verklaart u gedwongen te zijn geweest ontslag te nemen, zo niet zou men u beschuldigen van financiële corruptie (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 6, p. 13; CGVS 3, p. 10). In dit opzicht is het dan vreemd dat de Kamer van Koophandel u in de maanden na uw gedwongen ontslag dan verschillende malen zou contacteren om hen een gunst te verlenen of met de vraag om de nieuwe IT-medewerker in te werken of om een cursus te geven aangaande een softwareprogramma (CGVS 2, p. 4 – 5). Het is frappant dat de

Kamer u eerst zou beschuldigen en uw ontslag zou eisen om u vervolgens opnieuw te benaderen na uw ontslag. Voorts blijkt dat de Kamer van Koophandel verschillende inspanningen heeft geleverd om onderhandelingsgesprekken op te starten en met u tot een gezamenlijke oplossing wou komen, terwijl men u eerder had bedreigd om een dossier tegen u op te starten (CGVS 2, p. 6). Hoewel A. (...) reeds een klachtenbrief had opgesteld waarin u beschuldigd zou worden van financiële corruptie, werd deze brief nooit daadwerkelijk ingediend en werd u aldus nooit officieel in beschuldiging gesteld (CGVS 2, p. 13; CGVS 3, p. 10). Vreemd is ook dat de assistente van E. (...) u opbelde, u ontbood bij A. (...) nadat G. (...) zijn verklaring dat u niet op de hoogte was van de transacties had neergeschreven en u vervolgens een kopie kreeg van de verklaring van G. (...) (CGVS 2, p. 10). Indien de Kamer van Koophandel u daadwerkelijk als zondebok naar voor wou schuiven en u valselijk wou beschuldigen (CGVS 1, p. 18; CGVS 2, p. 12, p. 13), is het frappant dat ze u hetgeen u vrij zou kunnen pleiten, met name de verklaring van G. (...), zomaar in handen zou geven. Uw bewering dat de Kamer van Koophandel akkoord ging met de onderhandelingsgesprekken om een grotere val voor u neer te zetten (CGVS 2, p. 11), stemt dan ook niet overeen met bovenstaande bevindingen. De door de Kamer gestelde acties kunnen dan ook niet worden verenigd met uw bewering dat ze u als zondebok naar voor wilden schuiven, wat verdere vragen doet rijzen over de ernst van uw vermeende vrees.

Vervolgens dient te worden aangestipt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat de Kamer van Koophandel verantwoordelijk zou zijn geweest voor de twee diefstallen van uw gsm. U verklaart dat u na de eerste diefstal met een collega aan het praten was waarbij u aanhaalde dat er heel wat gevoelige informatie op stond. Het is frappant dat u uw geheimen prijs gaf aan een collega, zeker in het openbaar. U vermoedde namelijk dat iemand dit gehoord moet hebben waarna uw gsm nogmaals gestolen werd (CGVS 2, p. 5). Dat u tweemaal dergelijk risico nam gevoelige informatie op uw gsm te laten, kan niet worden verstaan. Dat uw tegenstrever daarbij zelfs ook maar zou denken dat u tot tweemaal toe dezelfde gevoelige informatie op uw gsm zou plaatsen, is weinig plausibel. Verder verklaart u dat het stelen van een gsm in Iran courant is maar heeft u geen concrete indicaties voor uw vermoedens (CGVS 3, p. 6, p. 13), waardoor de door u gegeven redenen van de diefstallen een blote bewering van uwentwege zijn die u aldus geenszins hard kan maken. Anderzijds is het opmerkelijk – indien de Kamer van Koophandel daadwerkelijk achter de verschillende diefstallen van uw gsm zou zitten – dat de Kamer nooit iets gedaan zou hebben met het audiofragment. U stelt immers dat u het audiofragment onder meer bewaarde op uw gsm (CGVS 3, p. 6). Dat uw gsm beveiligd was met codes en men hierdoor geen toegang had tot uw gegevens, kan niet worden weerhouden (CGVS 3, p. 13). Indien de Kamer van Koophandel gebrand was op het audiofragment, kan worden verwacht dat ze al hun middelen zouden hebben aangewend om het bestand te bemachtigen en dit zouden aanwenden om u officieel te beschuldigen. Dat de Kamer nooit een officiële klacht tegen u zou hebben neergelegd (CGVS 3, p. 10), toont verder evenmin aan dat de Kamer van Koophandel het op u gemunt zou hebben. Voorts blijkt dat er enkele bezwarende documenten in uw huis werden bewaard. U stelt dat u deze documenten niet meer in uw bezit heeft, omdat uw familie deze niet meer terugvond nadat de autoriteiten bij u thuis zijn binnengevallen. U kan echter niet duiden of het ettelaat iets heeft ondernomen naar aanleiding van de vondst van deze documenten. Evenmin heeft het ettelaat uw familie nog benaderd hieromtrent (CGVS 3, p. 10). Dat is merkwaardig. Indien er daadwerkelijk compromitterend materiaal gevonden werd, mag worden aangenomen dat het ettelaat u officieel in beschuldiging zou stellen hiervoor, quod non in casu. Tot slot is het verwonderlijk dat de iPad, waar u ook een aantal documenten op bewaarde, niet in beslag is genomen bij de inval in het huis van uw vader, waar de iPad zich op dat moment bevond (CGVS 2, p. 14; CGVS 3, p. 9). Dat de iPad verscholen lag, en men zou hebben gedacht dat deze iPad enkel zou zijn gebruikt voor de kinderen van uw zus, kan niet worden gevolgd (CGVS 2, p. 14). Indien de Kamer van Koophandel u daadwerkelijk wou beschuldigen en alles in het werk zou stellen om uw gsm te bemachtigen, kan worden verwacht dat ze de opdracht zou hebben gegeven alle digitale dragers bij u thuis in beslag te nemen en alle mogelijke middelen zou aanwenden om u te beschuldigen ten einde de gevonden elementen te onderzoeken en tegen u te kunnen gebruiken. Op basis van bovenstaande kan dan ook worden besloten dat u geenszins aannemelijk maakt vervolging te moeten vrezen.

De geloofwaardigheid van uw vermeende vervolging wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat u het risico nam om met uw originele paspoort legaal het land te verlaten, waar u geen problemen heeft gekend op de luchthaven (CGVS 1, p. 8). Gelet op de Iraanse context waaruit blijkt dat de beveiliging aan de grenzen erg streng is, is het op z'n minst opmerkelijk dat u het risico nam om uw eigen paspoort aan bepaalde controleposten aan te bieden en uiteindelijk met uw eigen paspoort het land te verlaten. U werd immers reeds een jaar voor uw vertrek beschuldigd van witwassen en werd hierdoor gedwongen tot het nemen van ontslag, alsook bestond er een klachtenbrief waarin u officieel beschuldigd zou worden van financiële corruptie (CGVS 1, p. 5, p. 14; CGVS 2, p. 6, p. 13). Dat E. (...), die in het verleden werkzaam was bij het ettelaat van Sepah, uw vertrek dan niet zou trachten te verhinderen, doet de wenkbrauwen fronsen (CGVS 1, p. 15). U had immers de dag voor uw vertrek gebeld naar uw voormalig werkgever om kenbaar te maken dat u in het bezit was van een audiofragment en andere documenten waaruit uw

oneerbare behandeling door de Kamer van Koophandel zou blijken. U had toen gedreigd om deze informatie openbaar te maken (CGVS 1, p. 8; CGVS 2, p. 7; CGVS 3, p. 8 – 9). Om dit aan te tonen, legt u een printscreen neer van een telefoonnummer die u op 5 november zou hebben gebeld. Op basis van dit document blijkt dat er een uitgaande oproep is om 10.32 uur en 10.33 uur naar dit nummer. U stelt immers de volgende ochtend pas vertrokken te zijn om 4 uur 's ochtends (CGVS 1, p. 8). Indien de Kamer van Koophandel het daadwerkelijk op u gemunt zou hebben, u hen zo zou hebben afgedreigd, kan worden verwacht dat ze u trachtten op te sporen of uw naam zouden doorgeven aan de autoriteiten, gelet op het feit dat het probleem reeds een jaar aansleepte, waardoor ook zij op zijn minst toch het risico trachten te vermijden dat u het land zou verlaten. Overigens blijkt op basis van het door u neergelegde document geenszins dat het nummer toebehoorde aan iemand van de Kamer van Koophandel of dat de persoon die u belde verbonden was aan de Kamer, noch wat de inhoud was van het telefoongesprek. Anderzijds is het opmerkelijk dat u het risico nam om kort voor uw vertrek A. (...) op te bellen en te laten uitschijnen dat u het audiofragment openbaar zou maken (CGVS 1, p. 14; CGVS 2, p. 7). A. (...) was immers reeds eerder op de hoogte van het bestaan van het audiofragment en had de klachtenbrief waarin de Kamer u officieel wou beschuldigen op zijn tablet staan (CGVS 1, p. 13; CGVS 2, p. 8, p. 13), waardoor u een enorm risico nam om A. (...) op dat moment op te bellen en hem hierbij te bedreigen. Op die manier werd de aandacht nog meer op u gericht. Verwacht kan dan ook worden dat u meer voorzichtigheid aan de dag zou leggen, aangezien u nadien het land legaal wou verlaten. Uw houding kan dan ook niet in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Tot slot dient hieraan nog te worden toegevoegd dat u aanvankelijk het land verliet als toerist en voor uw verzoek om internationale bescherming reeds in Italië en/of Frankrijk verbleven had (zie vouchers; CGVS 1, p. 9), wat aantoont dat u bij uw vertrek geen vrees koesterde omwille van uw problemen bij de Kamer van Koophandel (CGVS 1, p. 9). Hiermee zet u de ernst van uw asielaanvraag danig op de helling. Een dergelijke houding is immers niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U stapte in Brussel van de flexibus omdat u Brussel, het kloppend hart van de Europese Unie, wenste te bezoeken, waarna u een verzoek indiende. Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat de nodige vragen rijzen bij de ernst van uw vermeende vrees.

Gelet op het voorgaande kan er worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen omwille van uw werkzaamheden bij de Kamer van Koophandel.

Naast uw problemen naar aanleiding van uw werkzaamheden voor de Kamer van Koophandel, haalt u aan eveneens vervolging te moeten vrezen omwille van uw bekering tot het christendom. Er dient echter te worden opgemerkt dat u uw bekering tot het christendom, uw deelname aan de huiskerk en uw contacten met andere bekeerlingen in Iran evenmin aannemelijk heeft weten maken.

Voor een persoon die eerder zijn godsdienst de rug toekeerde en aldus aantoont kritisch ingesteld te zijn, kan worden aangenomen dat er een zekere mate van reflectie voorafgaat aan zijn bekering tot het christendom. Bij u kan deze kritische ingesteldheid echter niet worden teruggevonden, waardoor de nodige vragen rijzen bij de oprechtheid van uw bekering. Een van de redenen voor uw afkeer ten aanzien van de islam is het gebrek aan liefde en vriendschap tussen mensen, alsook het feit dat de islam geweld promoot. U gevraagd naar concrete voorbeelden verwijst u onder andere naar het geweld tegen vrouwen, dat afvalligen mogen onthoofd worden en dat IS naar verzen uit de Koran verwijst (CGVS 3, p. 16). Om uw bewering te staven dat er in het christendom gelijkheid bestaat tussen mannen en vrouwen verwijst u naar de brieven van de Korintiërs (CGVS 3, p. 17). Hoewel in deze brieven daadwerkelijk passages vermeld staan die de gelijkheid tussen de man en de vrouw benadrukken, dient eveneens te worden gewezen op de passage in de eerste brief van de Korintiërs in hoofdstuk 14. Daarin wordt immers gewag gemaakt van het feit dat vrouwen tijdens samenkomsten moeten zwijgen en niet mogen spreken, omdat ze ondergeschikt zijn en dit eveneens beschreven staat in de wet. Als een vrouw iets wilt leren, moet ze dit thuis aan haar man vragen, omdat het een schande zou zijn als een vrouw tijdens een samenkomst spreekt. U stelt echter dat er geen vrouwenonvriendelijke zaken in de Bijbel vermeld staan (CGVS 3, p. 17). Gelet op bovenstaande vaststelling kan dan ook worden gesteld dat u de brieven van de Korintiërs niet dieper bestudeerd heeft. Ook het feit dat u in uw zoektocht nimmer, uitgezonderd de kruistochten, iets over geweld in het christendom zou zijn tegengekomen, komt weinig doorleefd over. Wanneer u de broedermoord van Kaan wordt voorgelegd, repliceert u dat dit zich voordeed voor het bestaan van het christendom en voor Jezus zich op aarde bevond (CGVS 3, p. 18). Er zijn echter ook voorbeelden van geweld in de Bijbel terug te vinden in het Nieuwe Testament, waardoor uw bewering geen stand houdt. U heeft aldus niet aangetoond over een kritische ingesteldheid te beschikken, wat de oprechtheid van uw bekering op de helling plaatst.

Het feit dat u verklaart nog niets tegengekomen te zijn dat u minder aanspreekt in het christendom – u stelt immers tot nu toe geen dergelijke zaken te zijn tegengekomen (CGVS 3, p. 18) – komt eveneens weinig doorleefd over. Er kan aangenomen worden dat, zelfs al is iemand oprecht overtuigd van een

bepaald geloof, deze gelovige het toch lastiger of moeilijker vindt om een aantal aspecten uit dit geloof toe te passen of te aanvaarden. U getuigt immers van een kritische ingesteldheid gezien u de religie waarmee u opgroeide afwierp, waardoor kan worden verwacht dat er een zekere mate van reflectie vooraf is gegaan aan uw bekering tot het christendom, hetgeen niet kan worden teruggevonden in uw bewering nog niets in het christendom te zijn tegengekomen waarmee u het niet eens bent. Deze verklaringen zijn zo oppervlakkig en zo ongenueanceerd dat ze niet doorleefd en overtuigend overkomen.

Ook de snelheid waarmee u zich heeft bekeerd tot een andere godsdienst roept ernstige vraagtekens op. Een vrijwillige en overtuigende bekering van de islam naar het christendom is een zeer ingrijpende en fundamentele gebeurtenis. Men kan verwachten dat er aan deze bekering een ruime mate aan reflectie en studie vooraf is gegaan. Te meer daar u, zoals eerder aangehaald, zich kritisch uitliet ten aanzien van de islam. Verwacht kan dan ook worden dat u met enige argwaan naar andere religies zou kijken en deze kritisch zou benaderen. Zo blijkt dat op 13 mehr 1396 (5 oktober 2017 in de Gregoriaanse kalender) het verlossingsgebed voor u werd gedaan en dit voor u het moment is waarop u zich daadwerkelijk heeft bekeerd tot het christendom (CGVS 1, p. 4; CGVS 2, p. 16; CGVS 3, p. 22). Uit uw verklaringen blijkt dat u in ordibehesht 1396 (april – mei 2017 in de Gregoriaanse kalender) voor het eerst met M. (...) over zijn bekering tot het christendom sprak, hij u een acht dagen later een flashdrive met christelijke bestanden overhandigde, u eind tir 1396 (midden juli 2017 in de Gregoriaanse kalender) hulp verzocht aan Christus om af te kicken, M. (...) u vervolgens in shahrivar 1396 vertelde over het bestaan van de huiskerk en u op 13 mehr 1396 voor het eerst naar de huiskerk ging en zich toen bekeerd heeft (CGVS 1, p. 15; CGVS 3, p. 19, p. 21, p. 22). Voor ordibehesht 1396 had u immers nog nooit met M. (...) over religie gesproken, daar u enkel over het werk sprak (CGVS 3, p. 19). Tussen het eerste contact met het christendom en uw daadwerkelijke bekering zitten er dan ook maar slechts vijf tot zes maanden. Het is weinig geloofwaardig dat u zich in dermate snel tempo bekeerd heeft, gelet op het feit dat u aanvankelijk dacht dat het niets zou uithalen (CGVS 1, p. 16; CGVS 3, p. 17). Overigens blijkt dat op de eerste dag dat u naar de huiskerk ging meteen uw getuigenis heeft afgelegd en zich daadwerkelijk bekeerd heeft (CGVS 1, p. 16). Gelet op uw kritische ingesteldheid, waarbij u aangaf dat de islam geassocieerd wordt met geweld en er een gebrek is aan liefde en vriendschap in de islam (CGVS 3, p. 16), is het weinig ernstig dat u zich zo snel stortte in een nieuwe religie. Het is dan ook bijzonder bevreemdend dat u reeds eind tir 1396, een tweetal maanden na uw eerste kennismaking met het christendom, ervoor koos om hulp te vragen aan Christus om af te kicken en vervolgens op 13 mehr 1396, vijf tot zes maanden na uw eerste kennismaking met het christendom, zich daadwerkelijk bekeerde. Daar een bekering een ingrijpend besluit betreft, kan worden verwacht dat dergelijke 'openbaring' tot het christendom gepaard gaat met de nodige reflectie, hetgeen bij u niet het geval blijkt te zijn.

Voorts kan worden gesteld dat het onbezonnen gedrag van M. (...) en de huiskerk de nodige vragen doet oproepen ten opzichte van de Iraanse context waar apostasie strafbaar is. Vooreerst is het frappant dat M. (...) – in het eerste gesprek dat jullie voeren over religie – direct kenbaar maakte dat hij een bekeerde christen zou zijn (CGVS 3, p. 19). Hoewel u M. (...) reeds een jaar eerder had leren kennen op het werk en jullie ook buiten het werk afspraken, spraken jullie elkaar voorheen louter over het werk (CGVS 3, p. 19, p. 20). U geconfronteerd met bovenstaande vaststelling, repliceert u dat u aan het gesprek begon en niet M. (...), dat hij u door en door kende en dat hij op de hoogte was van uw mening en ideologie (CGVS 3, p. 20). Dit kan echter niet worden gevolgd, daar u te kennen gaf voor dat eerste gesprek met M. (...) over het christendom voorheen nooit over religie te hebben gesproken (CGVS 3, p. 20). Bovendien was M. (...) op de hoogte van uw drugsproblematiek en uw onsuccesvolle pogingen om af te kicken (CGVS 1, p. 15). M. (...) nam dan ook een enorm risico door u in te lichten over zijn bekering, daar het in die periode bergafwaarts met u ging en u uw hele leven aan het verpesten was door uw druggebruik (CGVS 1, p. 15). Dat M. (...) in jullie eerste gesprek over het christendom meteen openbaarde dat hij bekeerd zou zijn, niet goed wetende hoe u zou reageren gezien uw onstabiele situatie, is dan ook weinig plausibel. Ook aangaande de flashdrive kan worden gesteld dat M. (...) de nodige risico's nam. Hij gaf u acht dagen na het eerste gesprek reeds een USB-stick met enkele pdf-bestanden, hetgeen hij om de zoveel tijd vernieuwde nadat u de bestanden had gelezen (CGVS 3, p. 21). Op die manier gaf M. (...) u een tastbaar bewijs, wat voor hem eveneens een probleem zou kunnen vormen ingeval van problemen met de Iraanse autoriteiten, gelet op het feit dat een bekering tot of het aanzetten tot een bekering tot het christendom verboden is in Iran. Tot slot is het frappant dat pastoor J. (...) zijn Bijbel bij u thuis had achtergelaten, waardoor u op het moment van de inval van de autoriteiten over twee Bijbels beschikte (CGVS 3, p. 26). U stelt dat deze Bijbel als reserve diende voor het geval iemand zijn Bijbel vergeten had of pastoor J. (...) zijn Bijbel niet bij zich had. Dit is echter opmerkelijk in het licht van uw verklaringen dat u uw Bijbel niet meenam naar de bijeenkomsten van de huiskerk omdat u in het openbaar liever niets bij u had dat u kon linken aan het christendom (CGVS 3, p. 24). Gelet op de veiligheidsmaatregelen die jullie namen, is het frappant dat pastoor J. (...) zijn Bijbel bij u thuis zou laten liggen (CGVS 3, p. 23). Dat iedereen zijn eigen boek diende vast te houden om te kunnen volgen wat pastoor J. (...) zei, is geen vergoelijking en strookt evenmin met uw bewering zelf uw eigen bijbel niet te hebben meegenomen naar bijeenkomsten. U stelt

immers dat het ook wel gebeurde dat mensen samen keken in een Bijbel (CGVS 3, p. 26). Waarom pastoor J. (...) deze Bijbel dan bij u thuis zou hebben achtergelaten, gelet op het risico dat gepaard kan gaan met het bezit of de vondst van meerdere Bijbels, maar ook voor hemzelf indien de autoriteiten de bijbels zouden vinden en u zouden ondervragen, is dan ook nog maar de vraag. Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat de nodige vraagtekens kunnen worden geplaatst bij het onbezonnen gedrag van M. (...) en pastoor J. (...). Verwacht kan immers worden dat M. (...) en pastoor J. (...) de nodige voorzichtigheid aan de dag leggen.

In de kantlijn kunnen toch ook de nodige vragen worden gesteld bij de vaststelling dat de door u gewijzigde houding na uw bekering niet terug te vinden is in uw verklaringen, waardoor de waarachtigheid van uw bekering verder in vraag wordt gesteld. Zo verklaart u enerzijds geen klacht te hebben ingediend tegen de Kamer van Koophandel nadat u valselijk beschuldigd werd van corruptie omdat u toen sterk bezig was met uw geloof en u hen wilde vergeven (CGVS 2, p. 8), terwijl u anderzijds wel halsstarrig bleef aandringen op verontschuldiging aangaande de beledigende en denigrerende uitspraken aan het adres van uw moeder en uw zus tijdens het gesprek van 13 mordad (CGVS 1, p. 12, p. 13; CGVS 2, p. 6, p. 8, p. 9; CGVS 3, p. 11). De vraag is dan ook waarom u hardnekkig excuses trachtte te verkrijgen terwijl u eigenlijk voor zichzelf had uitgemaakt dat u alles wou laten varen (CGVS 2, p. 8, p. 9). U verklaart immers uw ex-collega's van de Kamer als christen te hebben vergeven, alsook verwijst u naar uw veranderde houding als christen, waar u zich voorheen focuste op uw imago en op die manier uw problemen trachtte op te lossen (CGVS 3, p. 12). Dit strookt echter op geen enkele manier met uw verklaringen dat u uw imago en eer bij de Kamer van de Koophandel poogde te herstellen en excuses voor uw moeder en zus bleef eisen (CGVS 3, p. 8, p. 11, p. 12). Dat u het niet kon laten rusten en meermaals contact opnam met medewerkers van de Kamer van Koophandel wijst dan ook geenszins op een vergevingsgezinde houding (CGVS 3, p. 12). Uw veranderende houding als christen is dan ook niet terug te vinden in uw verklaringen over uw eigen gedrag. U bent immers sinds oktober 2017 bekeerd. De problemen op de Kamer van Koophandel deden zich pas voor in augustus 2018, waardoor kan worden besloten dat op het moment van de door u vooropgestelde problemen bij de Kamer van Koophandel u zich reeds als christen percipieerde. Dat uw houding daarenboven niet overeenstemt met uw innerlijke geloof en uw veranderende gedachtegoed, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de intrinsieke motivatie van uw bekering.

Uw verklaringen betreffende de inval van de autoriteiten en de opvolging van uw problemen in Iran, doen verder de nodige vragen oproepen. Hoewel u informatie kan geven over de inval van de autoriteiten bij uw vader na uw vertrek, alsook op het moment dat hij werd opgeroepen naar aanleiding van de betoging in november 2019 waaraan u deelnam, kan u geen duidelijkheid verschaffen of uw vader op andere momenten nog werd benaderd door de autoriteiten (CGVS 3, p. 27). U stelt immers dat uw vader u niets meer verteld en dat hij u geen concrete antwoorden geeft als u hem ernaar vraagt (CGVS 3, p. 27). U vermoedt dat uw broer benaderd werd, maar ook hij vertelt u niets. U baseert zich hiervoor op het feit dat uw broer uw Iraanse gsm niet wilt uitzetten, de Iraanse autoriteiten hem zouden af luisteren en hem gevraagd zouden hebben om de gsm niet uit te zetten en uw broer smoesjes zou bedenken om de telefoon langer bij te houden (CGVS 3, p. 27). U kan uw bewering echter op geen enkele manier hard maken, waardoor dit een blote bewering is van uwentwege. Het is frappant en weinig plausibel dat uw familie u niet meer zou inlichten over de door u beweerde problemen in Iran, gelet op het feit dat deze problemen immers de kern van uw vrees uitmaken. Verder linkt u het feit dat uw kinderen u na twee jaar opnieuw contacteren eveneens aan het ettelaat. U vermoedt dat het ettelaat u op die manier onder druk wil zetten om u te doen terugkeren (CGVS 3, p. 28). Om uw verklaringen kracht bij te zetten, legt u enkele berichten tussen u en uw kinderen neer. Op basis van deze berichten blijkt echter niet wie de afzender is van deze berichten. Dat de afzender spreekt over een belangrijke zaak toont nergens aan wat die belangrijke zaak dan inhoudt. Bovendien kunnen dergelijke berichten in scène zijn gezet om uw verzoek te ondersteunen. Op basis van deze berichten kan u geenszins de link tussen het hernieuwde contact met uw dochters en uw problemen aannemelijk maken. Dat u bovenstaande zaken niet kan duiden, en uw familie u niet zou hebben ingelicht over eventuele verdere problemen met de Iraanse autoriteiten, hoewel het om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging, is niet ernstig. Er kan immers redelijkerwijze van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen onderneemt om zich te informeren omtrent de evolutie van zijn of haar problemen en de situatie in zijn of haar land van herkomst.

Overigens kan hieraan nog worden toegevoegd dat u incoherent bent aangaande de vervolging door de Iraanse autoriteiten ten aanzien van uw (ex)-verloofde na uw vertrek, hetgeen de geloofwaardigheid van uw vermeende vrees verder op de helling plaatst. Hoewel u aanvankelijk verklaart dat uw partner gearresteerd werd door de politie, corrigeert u zichzelf ten aanzien van de DVZ en verklaart u er niet te weten of ze al dan niet werd gearresteerd, maar dat de agenten van de autoriteiten wel een drietal maanden voor uw gesprek op de DVZ, d.d. 20/10/2020, uw verloofde zouden hebben gecontacteerd (verklaring DVZ, p. 8; vragenlijst CGVS, p. 3). U tijdens uw derde onderhoud op het CGVS gevraagd of

er naast uw dichte gezin nog iemand anders werd benaderd door de Iraanse autoriteiten, ontkent u echter dat dit het geval zou zijn (CGVS 3, p. 27). U bovenstaande incoherentie dan voorgelegd, verwijst u naar uw verklaringen op de DVZ waarbij u uw fout trachtte recht te zetten, en u op de DVZ niet verklaard zou hebben dat de autoriteiten haar hebben trachten te benaderen (CGVS 3, p. 28). Dit vindt echter niet zijn weerslag in het verslag van de DVZ, waarbij u weliswaar uw verklaringen corrigeerde en te kennen gaf niet te weten of uw ex-verloofde gearresteerd was, en u inderdaad voor twee dagen geen nieuws van haar had vernomen, zoals u ook stelt op het CGVS (CGVS 3, p. 28). Doch op het DVZ voegt er u dan nog aan toe dat ze haar weliswaar enkele maanden voor het gesprek op de DVZ benaderd hebben om te polsen of u al dan niet terug ging naar Iran en of ze wist waar u zich bevond, hetgeen u herhaalde tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS (vragenlijst CGVS, p. 3; CGVS 1, p. 7). Dit stemt echter niet overeen met uw verklaringen tijdens uw derde onderhoud niet te weten of de Iraanse autoriteiten al dan niet uw ex-verloofde zouden hebben benaderd. Verwacht kan worden dat u eenduidig bent over de evolutie van uw problemen. Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de bezoeken van het ettelaat aan uw ex-partner, ondermijnt dan ook de ernst van uw vermeende vrees.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er aan uw vluchtrelaas niet het minste geloof worden gehecht. Dat aan uw geloofsactiviteiten en uw problemen hierdoor in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt eveneens een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) religieuze engagement na aankomst in Europa. Dat u verschillende kerken in Europa heeft bezocht en dit staft met de nodige foto's (CGVS 1, p. 17; verklaring DVZ, p. 13), alsook sinds november 2019 de Iraanse kerk te Brussel frequenteert, toont evenmin de oprechtheid van uw bekering aan aangezien, mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering in Iran, duidelijk is dat deze beleving van uw voorgehouden geloofsovertuiging in Europa een opportunistisch karakter heeft die er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Bijgevolg heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u als dusdanig gezien zal worden door uw omgeving.

Wat betreft uw profielen op sociale media kan worden opgemerkt dat – hoewel u uw Facebookprofiel pas heeft aangemaakt na uw aankomst in Europa en u reeds over een Instagramprofiel beschikte in Iran – het merendeel van de christelijke boodschappen pas verschijnen vanaf december 2019 op uw Instagrampagina. Voorheen zijn er enkel de foto's terug te vinden van u met een kerstboom, hetgeen zoals eerder gesteld, niet wijst op een oprechte bekering. Niets wijst er op dat uw Facebook- of Instagramprofiel reeds in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen zou zijn. Gelet op het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, kan worden verwacht dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Het feit dat u een doopcertificaat en foto's van uw doopsel, een verklaring van de Iraanse kerk te Brussel en heel wat foto's van uw religieuze activiteiten in België en Europa, wil niet zeggen dat er dient te worden uitgegaan van een geloofwaardige bekering (CGVS 1, p. 16, p. 17; CGVS 2, p. 3; CGVS 3, p. 3). Ook de foto's van enkele reizen naar Thailand waarbij u voor een kerstboom poseert, zeggen niets over de oprechtheid van uw bekering. Dat u een voorliefde heeft voor een kerstboom of het fijn vond om naar een kerstmarkt te gaan, toont evenmin aan dat u oprecht bekeerd bent (CGVS 1, p. 16). Indien een verzoeker geen overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering tast dat de geloofwaardigheid/oprechtheid van de bekering aan. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering en de kennis van het nieuw gekozen geloof, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Bijgevolg kan er niet vanuit gegaan worden dat u in Iran problemen zou kennen wegens een bekering tot het christendom.

Tot slot verwijst u naar uw deelname aan betogingen tegen het Iraanse regime, waarvan de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn en u of uw familie hieromtrent eveneens vervolging dient te vrezen. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname, waardoor niets er op wijst dat u hieromtrent in het vizier van de autoriteiten zou lopen bij terugkeer naar Iran. U staft uw bewering met enkele foto's en video's van uw deelname aan de betoging van november 2019 en november 2021. Wat betreft de eerste deelname, dient te worden aangestipt dat – hoewel u deze op uw Facebookpagina heeft geplaatst – deze berichten tussen de 24 en 70 likes krijgen, wat geenszins op een groot bereik wijst. Daar waar u verklaart dat uw vader zou zijn opgeroepen naar aanleiding van een foto, kan u bovendien op geen enkele manier duiden hoe de Iraanse autoriteiten hiervan in het bezit zouden zijn gekomen (CGVS 3, p. 16). Verwacht mag worden dat u toch enige informatie zou kunnen geven over de manier waarop ze uw activiteiten in België ontdekt hadden en

waarmee ze uw vader dan ook zouden hebben geconfronteerd, indien hij daadwerkelijk zou zijn opgeroepen door de autoriteiten. De vaststelling dat u helemaal niets kunt zeggen erover, ondermijnt uw bewering dat uw vader omwille van uw deelname aan deze betoging zou zijn opgeroepen. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat u omwille van uw deelname aan de betoging in november 2021 in het vizier van de autoriteiten zou zijn gelopen. U zet uw bewering kracht bij door enkele berichten die N. (...) u zou hebben gestuurd, neer te leggen (CGVS 3, p. 16). Op basis van dit document blijkt immers op geen enkele manier wie de afzender van deze berichten zou zijn, noch dat deze aan u gericht zijn. Bovendien staat enkel 'vandaag' of 'gisteren' vermeld bij de berichten, zonder te duiden wanneer deze printscreen zou zijn genomen, noch wanneer u deze berichten al dan niet zou hebben ontvangen. Het document toont dan op geen enkele manier aan dat N. (...) verantwoordelijk zou zijn voor deze berichten, en dat aldus de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan deze betoging. Opnieuw dient te worden opgemerkt dat zo'n berichten makkelijk in scène kunnen worden gezet. Overigens kan u niet duiden of uw vader al dan niet opgeroepen zou zijn naar aanleiding van die betoging, wat frappant is gezien hij wel naar aanleiding van de eerste betoging aangehouden geweest zou zijn. Uw moeder heeft u niets verteld, wat niet aannemelijk is gezien het belang ervan voor uw vrees bij terugkeer. Wat betreft het bericht van VOA Farsi dat u neerlegt om te staven dat uw deelname op de Iraanse media is verschenen, dient te worden aangestipt dat u nergens zichtbaar te zien bent op de door u neergelegde foto waardoor u andermaal niet aangetoond heeft dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw politieke activiteiten in België. Ook aangaande uw tweede betoging plaatste u een bericht op Facebook. Ook deze berichten hadden slechts een bereik van 20 en 42 personen die deze posts geliket hebben. Na uw derde persoonlijk onderhoud verschenen er op uw Facebook nog andere foto's van bijkomende betogingen, met name tegen de executie van Djalali en op 23 mei 2022 tegen de onderdrukten in Iran. Deze posts werden respectievelijk door 10 en 9 personen geliket. Over de betoging tegen Djalali berichtte u ook op uw Instagrampagina, hetgeen 42 likes kreeg. U brengt echter geen geloofwaardige argumenten naar voren dat u omwille van uw deelnames aan betogingen in België, waarop duidelijk te zien is dat u geen vooraanstaande rol vervult tijdens die betogingen, in het vizier van de autoriteiten zou zijn gelopen. Zoals reeds eerder werd gesteld blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan wat verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Bijgevolg wijst niets erop dat uw Facebookberichten aangaande uw deelname aan twee betogingen in België in het vizier van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen.

U heeft dan ook niet aannemelijk gemaakt dat er bij terugkeer naar Iran in uw hoofde een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie zou bestaan, noch dat u in geval van terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, 2 van de Vreemdelingenwet.

De informatie waarop het Commissariaat-Generaal zich baseert werd aan uw administratieve dossier toegevoegd.

De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande analyse niet in positieve zin ombuigen. Uw paspoort en uw shenasnameh tonen uw identiteit en nationaliteit aan, hetgeen niet betwist wordt. Uw vliegtuigticket en de verschillende vouchers van uw verblijf in verschillende Europese steden bevestigen uw reisweg, hetgeen eveneens niet ter discussie staat. Het gesprek met uw neef, A.M. (...), waarmee u wilt aantonen dat u kort voor uw vertrek nog gewerkt heeft, en de documenten aangaande de oprichting van uw eigen bedrijf (CGVS 1, p. 15), bevestigen uw werkzaamheden binnen uw eigen bedrijf, doch zeggen niets over uw asielmotieven.

De foto's betreffende uw werkzaamheden voor de Kamer van Koophandel, alsook aangaande de privatisering van het opleidingscentrum, bevestigen dat uw werkzaam bent geweest voor de Kamer van Koophandel. Aan uw werkzaamheden wordt dan ook niet getwijfeld. Deze documenten zeggen echter niets over het risico op vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Aan de verschillende WhatsAppberichten en – gesprekken met N. (...), E. (...) en R. (...) kan enkel bewijswaarde worden toegekend indien het geloofwaardige verklaringen betreft, hetgeen waartoe u in gebreke blijft. Dergelijke berichten kunnen bovendien in scène zijn gezet om uw verklaringen kracht bij te zetten. Dezelfde conclusie kan gemaakt worden over het audiofragment van 13 mardad 1397. Daar waar u verklaart dat meneer N. (...) uw naam in de media vermeld heeft, hiermee onder andere verwijzend naar een artikel van Eghtesade Rooz en het Telegramkanaal van de medewerkers van de Kamer van Koophandel (CGVS 3, p. 12), dient te worden aangestipt dat N. (...) in het artikel enkel gewag maakt van een bediende die werd mishandeld en gefolterd zonder dat de naam van deze persoon vermeld is. Op het Telegramkanaal worden dezelfde bewoordingen gebruikt, doch wordt over de heer "R" gesproken. Dit toont echter op geen enkele manier aan dat u de persoon in de door N. (...) geschreven tekst zou zijn. Nergens wordt immers uw volledige naam vermeld, waardoor de heer "R" of een bediende op iedereen kan slaan. U heeft aldus niet aannemelijk gemaakt dat N. (...) het over u heeft in deze documenten. De

printscreen van de Telegramgroep van de werknemers van de Kamer van Koophandel zegt enkel dat deze pagina niet beschikbaar is, hetgeen u ook vermeld in uw schrijven van 17 januari 2022. Dit zegt immers niets over het al dan niet verschijnen van uw naam op dit kanaal. De printscreen van de transacties tussen u en G. (...) (CGVS 1, p. 15, p. 16) tonen enkel aan dat u en G. (...) geld naar elkaar overschreven, doch zegt niets over de reden waarom er een gelduitwisseling tussen jullie was. De verklaring van G. (...), gedateerd op 25 kordad 1398 (of 15 juni 2019 in de Gregoriaanse kalender), waarin G. (...) stelt dat u niet op de hoogte was van de transacties en dat het twee stortingen betreft (CGVS 2, p. 4), betreft een kopie, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Dit document kan eveneens in scène zijn gezet om uw verklaringen te kunnen ondersteunen. In het licht van de eerder gedane vaststellingen dat uw problemen op de Kamer van Koophandel ongeloofwaardig werden bevonden, kan dan ook aan dit document geen bewijswaarde worden toegekend. De documenten om de diefstal van uw gsm aan te tonen, bevestigen enkel dat uw gsm werd gestolen in de door u geschetste periode, doch maken geen melding van uw vermoedens wie er verantwoordelijk zou zijn voor de diefstal. Wat er ook van zij, dat de Kamer van Koophandel achter deze twee diefstallen zat, kan met deze documenten niet worden aangetoond. U heeft aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw gsm werd gestolen door toedoen van de Kamer. Bovendien betreffen ook deze documenten kopieën, waarvan de echtheid niet kan worden nagegaan. De foto van E. (...) met onderschift vermeld het gegeven dat E. (...) in het verleden werkzaam was voor de Sepah (CGVS 1, p. 15; CGVS 2, p. 13). Dat E. (...) in het verleden werkzaam was voor de Sepah zegt evenmin iets over uw vervolgingsfeiten. Het paspoort van de zoon van E. (...) om aan te tonen dat hij de dubbele nationaliteit bezit, E. (...) vaak op bezoek ging bij zijn zoon in Dubai en E. (...) daar ook een verblijfplaats had (CGVS 1, p. 14), zeggen eveneens niets over uw asielmotieven. Of E. (...) nu al dan niet regelmatig op bezoek ging bij zijn zoon en hij de dubbele nationaliteit zou hebben, zegt echter niets over uw vervolging in Iran.

De krantenartikelen aangaande de feiten in 1388 waarbij u benaderd werd door het ettelaat nadat er in de media was verschenen dat de aandeelhouders van een softwareprogramma geschreven door de Kamer van Koophandel Israëli waren en u hiervoor met naam en toenaam in het krantenartikel werd geciteerd, bevestigen enkel de feiten in 1388 (CGVS 1, p. 14 – 15). Dat u hierdoor sindsdien onder toezicht stond van de Iraanse autoriteiten en men bewijsmateriaal over u verzamelde (CGVS 1, p. 15), wordt hiermee echter niet aangetoond. Dat u in de media verscheen naar aanleiding van dit programma wordt niet betwist, doch gezien de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten nadien bij de Kamer van Koophandel, dient te worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat er omwille van deze feiten, die ver in de tijd zijn gesitueerd, actueel bij terugkeer een vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade kan worden geput.

De medische documenten om aan te tonen dat u in behandeling was voor uw tanden, deze behandeling nog lopende was op het moment van uw vertrek en u aldus niet van plan was om in Europa te blijven (CGVS 1, p. 9), bevestigen enkel dat u in Iran hiervoor in behandeling was. Dit zegt echter niets over uw plannen in de toekomst. De uitnodiging van het huwelijk van uw broer op 15 azar 1398 (of 6 december 2019 in de Gregoriaanse kalender) toont evenmin aan dat u de intentie had om terug te keren naar Iran (CGVS 2, p. 4). Hoewel H. (...), de naam op de uitnodiging, overeenstemt met de naam van uw broer, zegt dit evenmin iets over uw asielmotieven. De foto's van het grafzerk van uw oom, waarmee u wilt aantonen dat uw oom twee dagen voor het incident van 13 mordad 1398 op de Kamer van Koophandel, is overleden (CGVS 3, p. 3), bevestigen het overlijden van uw oom, doch de link met uw problemen aangaande uw werkzaamheden is hiermee niet aangetoond. In het algemeen zegt deze foto niets over de doodsomstandigheden.

Het gesprek dat u had met een ex-collega na uw vertrek zegt evenmin iets over uw asielmotieven. Ook dit kan in scène zijn gezet. De documenten aangaande de rechtszaak omtrent het hoederecht van uw dochters tonen enkel dat u in een scheiding verwikkeld zat met uw ex-vrouw en een uitspraak via de rechtbank trachtte te bekomen aangaande een regeling voor uw dochters. Dit wordt niet betwist, doch heeft niets te maken met uw asielmotieven.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat wat betreft de opmerkingen van uw advocaat aangestipt kan worden dat geen van de specifieke opmerkingen over voorgehouden fouten in de notities van het persoonlijk onderhoud zaken betroffen pertinent voor bovenstaande beslissing. Deze opmerkingen vermogen geenszins bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Het verzoekschrift

2.1. Verzoeker beroept zich in wat zich aandient als een enig middel op de:

“Schending van artikel 48/3 en 62 van de Vreemdelingenwet en van het artikel 1.A.2 van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen ondertekend te Genève op 28 juli 1951. Schending van de richtlijnen van de UNHCR, ‘Note on Burden and Standard of Proof’.

Schending van de materiële motiveringsverplichting zoals bedoeld in artikel 62 van de Vreemdelingenwet. Schending van het artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald van het beginsel luidens welk elke administratieve beslissing gesteund moet zijn op in feite en in rechte juiste en pertinente motieven. Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.”

Verzoeker geeft enkele algemene, theoretische beschouwingen inzake de inhoud van de motiveringsplicht en stelt dat de bestreden beslissing niet alleen onjuist maar ook onvolledig gemotiveerd is. Hij voegt toe:

“De bestreden beslissing haalt op een zeer summiere wijze argumenten aan die zouden aantonen dat verzoeker zijn gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in Afghanistan aannemelijk kan maken.

Deze argumenten overtuigen echter niet.”

Vervolgens doet verzoeker een algemene, theoretische uiteenzetting omtrent de bewijslast in en de beoordeling van verzoeken om internationale bescherming en geeft hij aan:

“Onder verwijzing naar artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 stelt verzoeker dat het CGVS in de bestreden beslissing de meest nadelige interpretatie heeft weerhouden en daardoor appreciatiefouten heeft begaan. Het is wegens deze negatieve interpretaties dat het CGVS geen geloof hecht aan het asielrelaas van verzoeker, terwijl bij een correcte appreciatie van verzoekers verklaringen en bewijselementen zijn asielrelaas wel degelijk zou leiden tot een andere beslissing.”

Waar hem verweten wordt dat hij zijn problemen inzake de Kamer van Koophandel niet aanhaalde bij de DVZ, doet verzoeker gelden:

“Verzoeker stelt hiertegenover dat hij zijn land verliet op 6 november en dit in principe niet met de intentie weg te blijven. Hij was van plan om terug te keren. Pas na de gebeurtenissen van de huiszoeking en de Iraanse autoriteiten die blijkbaar op zoek waren naar hem besluit hij dat het niet veilig is om terug te keren. Op dat ogenblik weet hij niet precies wat er aan de hand is en gelooft hij dat men hem zoekt omwille van zijn geloofsovertuiging. Het is pas later dat het hem begint te dagen dat de problemen bij de Kamer van Koophandel wel eens de oorzaak van de huiszoeking kunnen zijn.

In die zin zijn de verklaringen van verzoeker wel degelijk geloofwaardig en doet de omissie ervan juist wijzen op de subjectieve gevoelens van angst die verzoeker had.

De motivering van dit deel van de bestreden beslissing is dan ook een simplistische visie op iets wat eigenlijk helemaal normaal past in het verhaal van verzoeker.”

Met betrekking tot de motivering inzake de ongeloofwaardigheid van de beschuldiging van witwassen, voert verzoeker aan:

“Verzoeker meent dat gedaagde ook hier wel erg kort door de bocht gaat.

Verzoeker wordt immers geconfronteerd met een illegale praktijk van corruptie waarvan hij weet dat deze praktijk doordrongen is in de Iraanse maatschappij. Verzoeker weet dat deze situatie zijn positie in gevaar kan brengen en dat hij hier aanzienlijk mee moet oppassen en zich best afzijdig dient te houden. Zich afzijdig houden is niet hetzelfde als nalatend zijn.

Wanneer er dan een onderzoek komt zou het al helemaal onlogisch zijn zich te gaan informeren naar wie de groep was en is. Men stelt het voor dat verzoeker dan maar een eigen onderzoek had moeten voeren om zijn onschuld te bewijzen in een soort van parallel met de autoriteiten. Deze denkwijze is wel heel erg naïef. Immers hoe zou zo'n onderzoek niet in het vaarwater van het officieel onderzoek komen en verzoeker juist meer verdacht maken.

Bijkomend en niet in het minst worden de verklaring van verzoeker ondersteund door stukken. Immers verzoeker stort het geld gewoon terug en bezorgt gedaagd ook een kopie van de transactie die zij dan afdoet als volgt:

(...)

De verklaring is coherent en niet tegenstrijdig en wordt ondersteund door een document die de transactie aantoont.

De motivering is dan ook absoluut kennelijk onredelijk wanneer gesteld wordt dat verzoeker nalatig is geweest in het bewijzen van onschuld.”

Waar zijn problemen ten gevolge van de illegale transactie onaannemelijk worden bevonden, stelt verzoeker verder:

"Verzoeker meent dat de motivering tegenstrijdig is met het eerdere deel van de motivering zoals hierboven vermeld.

Eenzijds stelt men de geloofwaardigheid in vraag omdat verzoeker geen bijkomende stappen ondernam om zijn onschuld te bewijzen terwijl men in dit deel van de motivering de geloofwaardigheid in vraag stelt omdat er de facto geen reden was om zijn onschuld te bewijzen daar dit zo klaar als een klontje was.

Men kan niet aan de ene kant aan verzoeker verwijten dat hij geen moeite deed om zijn onschuld te bewijzen en aan de andere kant stellen dat er geen reden was om zijn onschuld te bewijzen.

Zulks een motivering is tegenstrijdig en er kan ook geen rekening mee gehouden worden. Een tegenstrijdige motivering komt neer op geen motivering."

Aangaande de kanttekeningen die in de bestreden beslissing worden geplaatst bij de acties van de Kamer van Koophandel en de stukken die hij neerlegde ter staving van zijn werkzaamheden voor deze Kamer van Koophandel, betoogt verzoeker:

"Gedaagde stelt in essentie dat men niet twijfelt aan verzoekers werkzaamheden bij de Kamer van Koophandel. De werkzaamheden van verzoeker situeerden zich vooral op IT vlak. Het is algemeen geweten dat IT een bijzondere specialisatie is en de systemen die de Kamer van Koophandel gebruikte niet het huis tuin en keuken IT software betrof.

Dat verzoeker hier excellente kennis had en wellicht één van de weinige was zal de Kamer van Koophandel niet ontgaan zijn. Dat men verzoeker opnieuw zou vragen om uitleg of bijkomende toelichting lijkt absoluut niet vreemd.

Voor alle duidelijkheid heeft men verzoeker gedreigd met een ontslag en zelf niet ontslagen. Het is verzoeker die ontslag nam. Het lijkt dan ook eerder dat men de dreiging met ontslag veel te lichtzinnig heeft gedaan.

Dit is geen ondenkbare nuance die overigens ook heel redelijk lijkt.

De ernst van verzoekers vrees wordt in tegenstelling tot gedaagde stelt helemaal niet in vraag gesteld."

Inzake de motivering aangaande de gestolen gsm, het audiofragment en de iPad, geeft verzoeker aan:

"Verzoeker stel vast dat gedaagde er gewoonweg vanuit gaat dat de Iraanse autoriteiten in staat zijn elke telefoon die geencrypteerd is kan lezen. Het CGVS schrijft dat de bewering dat zijn telefoon beveiligd is niet kan worden weerhouden.

Verzoeker stelt zich de vraag op basis van welke kennis het CGVS tot zo'n beslissing komt. Zelfs in de technologisch geavanceerde landen is men het erover eens dat bepaalde encryptie inderdaad niet breekbaar is. Deze encryptie is vrij verkrijgbaar op alle platformen en verzoeker die IT specialist is was hier zeker mee bekend. Zijn bewering dat de telefoon niet breekbaar was is helemaal niet vreemd, integendeel mocht hij beweren dat hij de telefoon niet had beveiligd zou dit veel meer argwaan moeten opwekken bij gedaagde dan nu. De motivering is dan ook eenvoudigweg foutief.

De bezwarende documenten hadden vooral betrekking op boekhouding van de Kamer van Koophandel en waren de jure bezwarend voor de Kamer eerder dan voor verzoeker. Dat verzoeker niet in beschuldiging werd gesteld is dan ook niet abnormaal. Dus ook hier is de motivering eenvoudigweg kennelijk onredelijk.

Tenslotte met betrekking tot de iPad stelt gedaagde dat het vreemd en ongeloofwaardig is dat men deze niet vond. Het CGVS kan niet geloven dat de Iraanse autoriteiten deze niet vonden. Dat verzoeker niet inziet waarom niet. Het ding lag op een plek die in de Iraanse cultuur als heilig wordt beschouwd. Wellicht heeft men hier gekeken maar weinig aandacht aan besteed. Dat bijkomend verzoeker niet inziet waarom hij hierover zou liegen. Integendeel had hij verklaard dat het stuk meegenomen was dan had gedaagde hier niet naar gekraaid."

Over de wijze waarop hij zijn land van herkomst verliet, verklaart verzoeker:

"Verzoeker verwijst naar punt 1.1 van huidig middel. Hij op het ogenblik van het uiten van het dreigement geen enkel indicatie dat de Iraanse autoriteiten hem zouden viseren voor de problemen bij de Kamer van Koophandel temeer daar hij beschikte over materiaal om de Kamer van Koophandel in slecht daglicht te stellen.

Verzoeker geeft toe dat het wellicht onvoorzichtig was om telefonisch te dreigen met een en ander maar zijn inschatting op dat ogenblik was dat er geen probleem was.

De stelling van gedaagde dat verzoeker op het ogenblik van zijn vertrek geen vrees koesterde is dan ook helemaal correct en dat ontkent verzoeker ook helemaal niet. Integendeel hij geeft dit ook aan en zelfs wanneer hij zijn asielaanvraag indiende heeft hij dit verkeerd ingeschat.

De motivering is dan ook in zijn geheel niet pertinent."

Verzoeker concludeert:

“De ganse redenering van het CGVS bestaat uit het idee dat verzoeker gans de problematiek in scene zou gezet hebben. Dit klemt dan ook helemaal met de ommissie van de problematiek in zijn eerste gesprek met de DVZ. Indien hij werkelijk zoals het CGVS stelt gans dit verhaal heeft verzonnen en geïllustreerd met stukken die met voorbedachten rade werd gecreëerd, dan zou verzoeker zulks ook meteen hebben vermeld in zijn eerste gesprek.

De bestreden beslissing bestaat op dit punt dan ook uit grotendeels kennelijk onredelijke onderdelen, tegenstrijdige onderdelen en niet pertinente onderdelen.

De motivering is in die zin dan ook feitelijk onjuist.

Gedaagde slaagt er helemaal niet in de geloofwaardigheid van verzoeker te ondermijnen.”

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn bekering tot het christendom. Dienaangaande doet hij gelden:

“Verzoeker stelt dat de omstandigheden van zijn bekering te maken hebben met zijn drugsverslaving. Het is naar aanleiding van deze verslaving dat hij bewust of onbewust zocht naar een verandering in zijn leven. Het is niet onredelijk te denken dat dit zijn belangrijkste motief was.

Gedaagde betwist vooral de andere aspecten van de beoordeling die voorop wordt gesteld door de RVV. Gedaagde tracht aan te tonen dat verzoeker zijn bekering niet voldoende doorleefd heeft.

Er werd hem gevraagd wat hem afstoot bij de Islam en integendeel aantrekt bij het Christendom.

Verzoeker geeft hierbij het voorbeeld van de brieven van Paulus aan de Korinthiërs en de gelijkheid van vrouwen en mannen.

Gedaagde maakt hier brandhout van door te verwijzen naar de eerste brief van de Korinthiërs hoofdstuk 14 waarin gewag gemaakt wordt van het feit dat vrouwen moet zwijgen tijdens bijeenkomsten.

Deze lezing is klassiek uit haar context getrokken en vele bijbelgeleerden hebben dit onderdeel al op een heel andere manier geïnterpreteerd.

De stelling van verzoeker om de gelijkheid van vrouwen en mannen te vinden in dit onderdeel van de bijbel is juist.

Ook met betrekking tot geweld in het Nieuw Testament gaat gedaagde erg kort door de bocht. Verzoeker antwoordt immers correct dat het geweld waarnaar het CGVS verwijst zich situeert in het oude testament (voor de komst van Jezus) en dat het nieuwe testament geen geweld bevat. Gedaagde ontkent dit en stelt zonder enige verwijzing dat er in het nieuwe testament ook geweld voorkomt wat niet het geval is. Enige uitzondering is de Openbaring doch dit gaat over het einde der tijden en is dus in zekere zin een heel andere insteek en heeft niets vandoen met het leven in de wereld.”

Dat hij in het christendom nog niets tegenkwam dat hem minder aanspreekt, verklaart verzoeker als volgt:

“Verzoeker antwoordt hierop dat zijn geloof hem heel erg geholpen heeft in het afzweren van zijn verslavingsproblematiek en dus heel erg positief staat ten opzichte van het Christendom. In die optiek is het dan ook eerder logisch dat hij moeilijker punten van kritiek kan opsommen.”

Omtrent de snelheid van zijn bekering, betoogt verzoeker:

“Verzoeker wenst nogmaals te benadrukken dat in die periode hij zeer afhankelijk was van drugs en hij het afkicken hiervan volledig toeschrijft aan de ontdekking van het christendom. In die zin heeft hij zich zoals eerder al gesteld wellicht minder kritisch opgesteld dan wat men zou verwachten.”

Aangaande de gedragingen van M., de pastoor en de huiskerk, voert verzoeker aan:

“Verzoeker meent dat ook hier het CGVS erg kort door de bocht gaat. Verzoeker zag M. (...) gedurende een jaar elke week en er werd inderdaad over het werk gepraat. Het was vooral een fijn moment waar meningen over collega's werden gegeven en geroddeld werd over de werkvloer. In die context leert men elkaar ook beter kennen. Verzoeker was dan ook geïnteresseerd in hoe deze man omging met het leven daar hij een bepaalde vreugde en energie uitstraalde.

Het klopt dat verzoeker drugverslaafd was maar gedaagde verliest uit het oog dat hij in het jaar dat hij M. (...) ontmoette zich ook als betrouwbaar had getoond. Verzoeker had ook enig aanzien als persoon zodat het niet compleet ondenkbaar is dat M. (...) hem effectief in vertrouwen nam.

Met betrekking tot de twee Bijbels die bij verzoeker lagen is het belangrijk te begrijpen dat er soms ook vergaderingen bij hem thuis plaatsvonden. Een reserve was altijd handig voor mensen die niet met de Bijbel over straat wilden lopen of wanneer pastoor J. (...) niet van bij hem thuis kwam.

Verzoeker kan zich niet van de indruk ontdoen dat gedaagde niet meer doet dan spijkers op laag water zoeken om geen geloof te willen hechten aan zijn verklaring. Verzoeker stelt dat de beoordeling door gedaagde van deze elementen kennelijk onredelijk is en dus ook de motivering hieromtrent kennelijk onredelijk is.”

Betreffende de motivering waarin gesteld wordt dat zijn gewijzigde houding na zijn bekering niet terug te vinden is in zijn verklaringen, geeft verzoeker aan:

"Verzoeker geeft wel degelijk aan dat hij de idee van vergeving genegen is doch het is niet ondenkbaar dat vergeving gepaard gaat met de wens om gerehabiliteerd te worden. Dit is geen tegenstrijdig gedrag zoals men tracht aan te tonen, integendeel."

Verzoeker vervolgt:

"Verzoeker stelt vast dat gedaagde volledig buiten deze context vervolgt met het aanhalen van ongeloofwaardigheden (voor zover deze er zijn) om het beweerd opportunisme van de geloofsovertuiging kracht bij te zetten

(...)

Verzoeker stelt dat hij zijn familie niet wilde belasten met zijn problemen. Dit is een normale verklaring voor zijn gedrag. Immers zijn ex en kinderen waren al min of meer uit zijn leven toen hij Iran verliet voor zijn vakantie."

Met betrekking tot de aan hem verweten incoherenties en tegenstrijdigheden omtrent de vervolging van zijn (ex-)verloofde na zijn vertrek, stelt verzoeker voorts:

"Verzoeker herhaalt dat hij Iran verliet met het oog op vakantie. Dat hij besluit niet terug te keren heeft een grote impact gehad op zijn relatie in die mate dat zijn verloofde op een gegeven moment dan ook elk contact heeft verbroken door verzoeker te blokkeren. Verzoeker stelt dat de gesprekken die hij voerde met haar eerder uitmonden in veel gehuil door zijn verloofde waardoor de communicatie moeilijk was. Het is niet onredelijk dat verzoeker het dan ook moeilijk vindt te communiceren met zijn ex verloofde."

Verder voert verzoeker aan:

"Gedaagde vervolgt eenvoudigweg door alle elementen in zijn voordeel weg te zetten als opportunisme zonder deze naar waarde te schatten. Het gaat om een volgehouden overtuiging die verzoeker ok in de praktijk heeft omgezet door het bijwonen van bijeenkomsten, zich laten dopen, de berichten op facebook etc Gedaagde zet dit weg zonder meer maar focust integendeel op weinig terzake doende details en maakt kennelijk onredelijke beoordelingen.

Dat verzoeker vaststelt dat deze laatste elementen wel degelijk een belangrijk element zijn in de beoordeling van een oprechte geloofsovertuiging. Verzoeker stelt echter vast dat gedaagde zich beperkt tot slechts twee van de drie elementen die de RVV vooropstelt in haar rechtspraak.

Met name het volgende element wordt niet besproken:

-de wijze waarop de verzoeker het geloof opvat en beleeft, zoals activiteiten die hij onderneemt binnen de nieuwe geloofsovertuiging en het effect van de veranderingen.

Bezwaarlijk kan men twee van de drie afwijzen om dan te zeggen dat de derde niet moeten worden beoordeeld. Dit gaat immers in tegen het idee dat een bekeerling een proces meemaakt dat gespreid wordt over de jaren heen.

Dat in de verhoren van verzoeker dit aspect ook nergens terugkomt en dus wellicht niet negatief kan beoordeeld worden door het CGVS. Nochtans bevat het administratief voldoende elementen die zulks een beoordeling toelaten.

Dat alles in ogenschouw genomen gedaagde helemaal niet slaagt in haar opzet om verzoeker weg te zetten als een opportunistische bekeerling. Integendeel de motivering die betrekking heeft op die beoordeling van de gegevens is kennelijk onredelijk en soms eenvoudigweg foutief."

Verzoeker gaat vervolgens in op zijn deelname aan betogingen. In dit kader betoogt hij:

"Gedaagde betwist niet dat verzoeker heeft deelgenomen aan betogingen aan het Iraanse regime. Gedaagde betwist enkel dat verzoeker hierdoor iets riskeert in Iran bij een eventuele terugkeer.

Verzoeker wenst eerst en vooral te stellen dat hij doelbewust aan de betogingen deelnam als protest tegen de Iraanse autoriteiten. Dat hij dus geenszins zulks doelbewust zou hebben gedaan om in de kijker te lopen zodat het niet ondenkbaar is dat er relatief weinig fotomateriaal van hem beschikbaar is.

Dat hij zulks deelt op zijn facebookpagina en een beperkt aantal likes krijgt zegt helemaal niets. Immers het is best mogelijk dat verzoekers berichten verder werden verspreid door de mensen die zijn berichten hebben geliked zonder dat verzoeker dit zelf weet.

Gedaagde weet perfect dat eens zulks een bericht wordt geplaatst zulks een eigen leven kan beginnen leiden.

Verzoekers vader werd opgeroepen naar aanleiding van zijn deelname aan de betoging en verzoeker heeft berichten overhandigd waaruit een en ander blijkt.

Men kan al deze zaken afdoe als opportunisme maar dit veronderstelt wel een heel verregaande falsificatie van gegevens en dergelijke. Verzoeker is een IT specialist, indien dit echt zijn plan was dan had hij er in ieder geval meer en beter werk van gemaakt.

De stelling dat verzoeker niet gezocht zou worden in Iran lijkt niet meer vol te houden gezien het bovenstaande onder punt 1 en 2. Verzoeker heeft wel degelijk een hoog risico profiel dat problematisch is in ogen van de Iraanse autoriteiten."

Verzoeker concludeert:

“Er kan geconcludeerd worden dat de bestreden beslissing op een kennelijk onredelijke wijze onjuist en onvolledig gemotiveerd is.

Verzoeker is tot het uiterste gegaan in zijn medewerkingsplicht en heeft alle vragen inhoudelijk beantwoord alsook getracht stukken te verzamelen die stukken van zijn verklaring bevestigen.

Het CGVS heeft nagelaten een zorgvuldig onderzoek te voeren.

Het feit dat verwerende partij over een appreciatiemarge beschikt kan haar niet van haar onderzoeksplicht ontslaan.

De bestreden beslissing moet vernietigd worden en verzoeker dient als vluchteling erkend te worden.”

2.2. Verzoeker vraagt op basis van het voorgaande:

“In hoofddorde de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker de vluchtelingenstatus toe te kennen;

Ondergeschikt de bestreden beslissing te hervormen en verzoeker de status van subsidiaire bescherming toe te kennen;

In meest ondergeschikte orde het dossier opnieuw over te maken aan de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen, teneinde een correct juridisch onderzoek mogelijk te maken.”

2.3. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen stukken of documenten bij het voorliggende verzoekschrift.

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Dient vooreerst te worden opgemerkt dat, in zoverre verzoeker in het voorliggende verzoekschrift gewag maakt van *“zijn gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in Afghanistan”*, verzoeker afkomstig is en de nationaliteit bezit van Iran en zijn verzoek om internationale bescherming dan ook ten aanzien van dit laatste land moet worden onderzocht en beoordeeld. Derhalve is verzoekers verwijzing naar een eventuele vrees voor vervolging en/of een reëel risico op ernstige schade in Afghanistan te dezen niet dienstig.

3.2. Artikel 27 van het KB van 11 juli 2003 tot regeling van de werking van en de rechtspleging voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen werd verder opgeheven met ingang van 21 juli 2018. Hoe deze bepaling *in casu* en door de bestreden beslissing die dateert van 28 december 2022 geschonden zou kunnen zijn, kan dan ook in het geheel niet worden ingezien en wordt door verzoeker niet uitgewerkt.

3.3. Waar verzoeker zich beroept op de *“Schending van de richtlijnen van de UNHCR, ‘Note on Burden and Standard of Proof’”*, dient verder te worden opgemerkt dat deze richtlijnen en nota geen afdwingbare rechtsregels bevatten. Derhalve kan verzoeker zich niet op dienstige wijze op deze schending beroepen.

3.4. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62, § 2 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft verder tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert hij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

3.5. Dient in het kader van de aangevoerde schending van de materiële motiveringsplicht vooreerst te worden vastgesteld dat verzoeker de bestreden beslissing in het geheel niet aanvecht of betwist waar terecht wordt gesteld dat in zijner hoofde geen bijzondere procedurele noden konden worden vastgesteld, dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat zijn rechten werden gerespecteerd en dat hij kon voldoen aan zijn verplichtingen.

3.6. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers verzoek om internationale bescherming in hetgeen volgt voor wat de overige elementen betreft ambtshalve bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoeker al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikel 48/3 en 48/4. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

3.7. Verzoeker stelt zijn land van herkomst te hebben verlaten en niet te kunnen terugkeren naar dit land omdat hij aldaar problemen zou hebben gekregen naar aanleiding en in het kader van zijn voormalige werkzaamheden bij de Kamer van Koophandel. Daarnaast zou hij zich hebben bekeerd tot het christendom. Bovendien haalt hij aan in België te hebben deelgenomen aan betogingen tegen het Iraanse regime.

Met betrekking tot de problemen die verzoeker stelt te hebben gekend naar aanleiding en in het kader van zijn voormalige werkzaamheden bij de Kamer van Koophandel, wordt in de bestreden beslissing echter vooreerst met recht gemotiveerd:

“U haalt vooreerst aan vervolging te moeten vrezen omwille van uw werkzaamheden bij de Kamer van Koophandel, waarbij u beschuldigd werd van witwassen. Het CGVS wenst te benadrukken dat er geen twijfel wordt geuit wat betreft het feit dat u werkzaam was voor de Kamer van Koophandel, doch u heeft uw vrees omwille van de vooropgestelde feiten tijdens uw job bij de Kamer van Koophandel niet aannemelijk gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat er een fundamentele omissie bestaat wat betreft de aangehaalde problemen aangaande uw job bij de Kamer van Koophandel. U heeft immers deze problemen volledig ongemoeid gelaten tijdens het interview op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ), noch wanneer u gevraagd werd naar uw vrees bij terugkeer, noch wanneer gepeild werd naar eventuele problemen met de autoriteiten of medeburgers, noch wanneer op het einde van dit interview gepolst werd of u iets wenste toe te voegen (vragenlijst CGVS, d.d. 20/10/2020, vraag 3.4, vraag 3.7, vraag 3.8). Bij aanvang van het eerste persoonlijk onderhoud op het CGVS stelt u echter dat er naast uw bekering een andere reden is voor uw verzoek om internationale bescherming, en voegt u toe eveneens problemen te hebben gekregen tijdens uw job bij de Kamer van Koophandel (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 07/05/2021, CGVS 1, p. 3). U gevraagd waarom u dit niet eerder aangekaart heeft, verwijst u naar het feit dat u werd gevraagd naar de redenen waarom u in levensgevaar verkeert, waarop u verwees naar de onthulling van de huiskerk. U koestert immers ook een vrees omwille van uw job bij de Kamer van Koophandel, waardoor kan worden aangenomen dat u dit aanhaalde op het moment dat hiernaar gepeild werd (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 12/01/2022, CGVS 3, p. 13). U vervolgens gewezen op het feit dat u ook op het einde van het interview bij de DVZ niets meer wenste toe te voegen, repliceert u dit niet te herinneren, dat sommige vragen niet gesteld zouden zijn geweest, en de tolk deze zelf ingevuld zou hebben (CGVS 1, p. 3). Dit is niet ernstig. Het verslag van de DVZ werd u immers voorgelezen in het Farsi, hetgeen u eveneens ondertekend heeft ter goedkeuring (vragenlijst CVGS, p. 3). Verwacht mag dan ook worden dat u de problemen aangaande uw werkzaamheden reeds daar kort zou hebben aangehaald. Daar waar u verwijst naar het feit dat u uw relaas in twee of drie zinnen moest samenvatten, waardoor er geen tijd was om bovenstaande vrees aan te halen, blijkt dit geenszins uit de weergave van het verslag van uw interview op de DVZ, waarbij u zelfs een fout aangaande de arrestatie van uw verloofde corrigeert (CGVS 1, p. 3; vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u nagelaten heeft uw problemen met de Kamer van Koophandel daar te vermelden, doet dan ook ernstige vragen bij uw vermeende vrees oproepen, wat de waarachtigheid van de door u voorgestelde feiten op de helling plaatst.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Waar hij poneert dat het hem slechts later zou zijn beginnen dagen dat de huiszoeking die plaatsvond op 13 november 2019 mogelijks ook te linken was aan zijn problemen naar aanleiding en in het kader van zijn voormalige werkzaamheden bij de Kamer van Koophandel, dient immers te worden opgemerkt dat dit geenszins kan worden aangenomen en hoe dan ook niet kan verklaren waarom hij in de vragenlijst niet de minste melding maakte van de voormelde problemen. Verzoeker gaf namelijk aan dat hij de dag van de huiszoeking zelf reeds van deze huiszoeking op de hoogte werd gebracht. Bovendien zou hij ook reeds op zijn verjaardag, hetzij op 21 september 2020, door zijn vader zijn ingelicht omtrent diens aanhouding en ondervraging (administratief dossier, notities van het eerste persoonlijk onderhoud, p.7). Daarenboven blijkt uit het niet-betwiste feitenrelaas en het feitenrelaas zoals aangevoerd in het verzoekschrift (p.3) dat verzoekers vader niet enkel over verzoekers bekering werd ondervraagd maar ook over zijn werkzaamheden bij de Kamer van Koophandel. Dat verzoeker op het ogenblik waarop de vragenlijst werd ingevuld, op 20 oktober 2020,

desalniettemin de link niet zou hebben kunnen leggen tussen zijn voormalige werkzaamheden bij de Kamer van Koophandel en de huiszoeking in zijn woning en de aanhouding van zijn vader, ontbeert dan ook iedere ernst. Hoe dan ook mocht, gelet op de ernst en de duur van verzoeker voorgehouden problemen naar aanleiding en in het kader van zijn voormalige werkzaamheden voor de Kamer van Koophandel en gelet op zijn verklaarde gedwongen ontslag, de verklaarde berovingen, bedreigingen en tegenwerkingen door de Kamer van Koophandel en de mogelijke (onterechte) beschuldigingen van corruptie en gerechtelijke gevolgen, van verzoeker worden verwacht dat hij van deze problemen melding zou hebben gemaakt in de vragenlijst zo deze problemen strookten met de werkelijkheid. Van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag namelijk worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielpprocedure. Ondanks dat de vragenlijst niet tot doel heeft een uitvoerig of gedetailleerd overzicht van alle elementen of feiten te geven, kan niet worden aangenomen dat verzoeker dermate essentiële en frappante elementen als zijn problemen met de Kamer van Koophandel hierin niet zou hebben vermeld. Bovendien liet verzoeker deze problemen, zoals verweerder met recht opmerkt in de bestreden beslissing, niet enkel onvermeld, doch ontkende hij in deze vragenlijst uitdrukkelijk dat hij, benevens de problemen die hij hierin wel aanhaalde, nog andere problemen (met zijn autoriteiten, met zijn medeburgers of van algemene aard) had gehad. Dit doet weldegelijk en op fundamentele wijze afbreuk aan de geloofwaardigheid van verzoekers vermeende problemen naar aanleiding en in het kader van zijn voormalige werkzaamheden voor de Kamer van Koophandel.

Verder wordt inzake deze beweerde problemen in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Wat betreft de problemen naar aanleiding van uw werkzaamheden voor de Kamer van Koophandel zelf, dient voorts te worden aangestipt dat de geloofwaardigheid ervan verder wordt ondermijnd doordat u het beginpunt van de beschuldigingen, met name de transacties tussen u en G. (...), waardoor u beschuldigd werd van witwassen, niet aannemelijk heeft weten te maken. U beschikt immers over een bijzonder summiere kennis aangaande het doel van deze transactie, terwijl het net de aanleiding vormde voor de aanvang van uw problemen. Hoewel u weliswaar kan stellen dat G. (...) u geld gaf om iemand te doen slagen, kan u niet duiden wie die kennis of wie het familielid van G. (...) was waarvoor G. (...) u wou betalen (CGVS 3, p. 4). Dat u zelfs twijfelt of het een kennis dan wel een familielid was, is eveneens merkwaardig. Daar waar u vervolgens verwijst naar het gegeven dat G. (...) met een groep samenwerkte en geld onder tafel ontving, kan u niet duiden wie tot die groep behoorde. U stelt immers dat die groep u koud laat, omdat die groep niets met u te maken had (CGVS 3, p. 4, p. 5). Nochtans waren uw problemen begonnen met deze transactie van G. (...), waardoor kan worden verwacht dat u zich terdege informeert hieromtrent. Dat het u koud laat, mag verbazen en plaatst dan ook de nodige vraagtekens bij uw vermeende vrees. Verder is het verwonderlijk dat u geen informatie meer heeft over wat er verder met G. (...) is gebeurd naar aanleiding van zijn arrestatie. Hoewel u via uw collega M. (...) op de hoogte werd gesteld van de arrestatie van G. (...) kan u geen verdere informatie verschaffen (CGVS 3, p. 5). U stelt hier immers niet naar geïnformeerd te hebben omdat u tegen zijn activiteiten was en het uw zaak niet was (CGVS 3, p. 6). Nochtans bent u beschuldigd van witwassen naar aanleiding van die transactie waardoor kan worden aangenomen dat u alles in het werk tracht te stellen om uw naam te zuiveren, ten einde de problemen met de Kamer van Koophandel op te lossen. Uw nalatende houding ondermijnt dan ook in sterke mate de ernst van uw vermeende vrees.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. In tegenstelling met wat hij tracht te laten uitschijnen, is het weldegelijk en manifest ongeloofwaardig dat hij zich dermate afzijdig zou hebben gehouden en een dusdanig verregaand gebrek aan interesse zou hebben getoond in de voormelde elementen. Zo verzoeker werkelijk beschuldigd zou zijn geweest van witwaspraktijken, kon weldegelijk worden verwacht dat hij er alles aan zou hebben gedaan om zich terdege te informeren omtrent de wijze waarop de vork precies aan de steel zat en mocht van hem worden verwacht dat hij de nodige interesse hebben betoond in de situatie waarin hij zich bevond en de protagonist in deze situatie. De voormelde informatie was immers cruciaal om te weten waarvan hij precies werd beschuldigd, om het risico in te schatten dat hij beweerde te lopen en om zijn zaak eventueel te kunnen verdedigen en zijn naam te kunnen zuiveren. Dat, waarom of op welke wijze het loutere zich informeren omtrent deze elementen, hetgeen in verzoekers positie een logische gang van zaken was, had of zou kunnen leiden tot extra verdenkingen jegens zijn persoon, wordt daarbij door verzoeker niet uitgewerkt en kan niet worden gevolgd en ingezien. Bovendien had verzoeker zich omtrent de voormelde elementen eenvoudigweg kunnen informeren via en doorheen zijn contacten met zijn collega M., en dit eventueel met de hulp of via

diens contacten met andere collega's. Dat verzoeker kennelijk naliet dit te doen en bovendien meermaals duidelijk aangaf dat dit alles hem koud liet omdat dit niets met hem te maken had en omdat het zijn zaak niet was, getuigt dan ook van een ernstig en verregaand gebrek aan interesse voor zijn voorgehouden problemen en situatie en doet manifest afbreuk aan de ernst en de geloofwaardigheid van zijn ingeroepen vrees voor vervolging. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent (de evolutie van) zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Bovendien wordt opgemerkt dat uw problemen naar aanleiding van die illegale transactie in zijn algemeenheid weinig aannemelijk overkomt aangezien tal van elementen u vrijspreken. Ook de Kamer van Koophandel moet dit hebben ingezien, waardoor niet kan worden verstaan dat u daadwerkelijk in het vizier zou zijn gekomen naar aanleiding van die transactie en verplicht zou zijn geweest ontslag te nemen. Naast het gegeven dat u helemaal geen begin kan geven over de aanleiding van die transactie en de opvolging nadien, verklaart u het geld binnen de maand teruggestort te hebben naar G. (...), hetgeen u ook aantoonst met enkele documenten (CGVS 1, p. 15, p. 16; CGVS 3, p. 4). Verder heeft ook G. (...) schriftelijk verklaard dat u niet op de hoogte was van het hele gebeuren (notities van het persoonlijk onderhoud, d.d. 16/08/2021, CGVS 2, p. 4, p. 6, p. 10; CGVS 3, p. 6). Het feit dat u het geld meteen teruggestortte, alsook dat G. (...) een schriftelijke verklaring neerlegde, toont aan dat u geen corrupte praktijken heeft uitgevoerd. Het is dan ook maar de vraag waarom de Kamer van Koophandel u verder zou beschuldigen. U had immers meerdere elementen die bevestigden dat u het geld meteen teruggaf aan G. (...), waardoor allerminst kan worden aangenomen dat u hieromtrent ook maar enige vervolging zou moeten vrezen van de Kamer van Koophandel.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Het is, in tegenstelling met wat hij voorhoudt, namelijk geenszins tegenstrijdig om enerzijds te oordelen dat het ongeloofwaardig is dat de Kamer van Koophandel hem blijvend zou beschuldigen en om anderzijds vast te stellen dat, zo hij toch blijvend zou zijn beschuldigd, redelijkerwijze mocht worden verwacht dat hij zich terdege over de precieze aanleiding en aard van de beschuldigingen en over de gevolgen voor de protagonist in het hele gebeuren zou hebben geïnformeerd. De Raad treedt verweerder in de voormelde motieven dan ook bij en is van oordeel dat het manifest ongeloofwaardig is dat en dat niet kan worden ingezien waarom verzoeker, ondanks dat tal van elementen hem duidelijk vrijpleitten, blijvend zou zijn beschuldigd door de Kamer van Koophandel en ingevolge hiervan ook maar enige vrees voor vervolging zou dienen te koesteren.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

“Verder kunnen enkele kanttekeningen worden geplaatst bij de acties van de Kamer van Koophandel na uw gedwongen ontslag, wat de waarachtigheid van de door u geschetste feiten verder ondergraaft. Zo verklaart u gedwongen te zijn geweest ontslag te nemen, zo niet zou men u beschuldigen van financiële corruptie (CGVS 1, p. 5; CGVS 2, p. 6, p. 13; CGVS 3, p. 10). In dit opzicht is het dan vreemd dat de Kamer van Koophandel u in de maanden na uw gedwongen ontslag dan verschillende malen zou contacteren om hen een gunst te verlenen of met de vraag om de nieuwe IT-medewerker in te werken of om een cursus te geven aangaande een softwareprogramma (CGVS 2, p. 4 – 5). Het is frappant dat de Kamer u eerst zou beschuldigen en uw ontslag zou eisen om u vervolgens opnieuw te benaderen na uw ontslag. Voorts blijkt dat de Kamer van Koophandel verschillende inspanningen heeft geleverd om onderhandelingsgesprekken op te starten en met u tot een gezamenlijke oplossing wou komen, terwijl men u eerder had bedreigd om een dossier tegen u op te starten (CGVS 2, p. 6). Hoewel A. (...) reeds een klachtenbrief had opgesteld waarin u beschuldigd zou worden van financiële corruptie, werd deze brief nooit daadwerkelijk ingediend en werd u aldus nooit officieel in beschuldiging gesteld (CGVS 2, p. 13; CGVS 3, p. 10). Vreemd is ook dat de assistente van E. (...) u opbelde, u ontbood bij A. (...) nadat G. (...) zijn verklaring dat u niet op de hoogte was van de transacties had neergeschreven en u vervolgens een kopie kreeg van de verklaring van G. (...) (CGVS 2, p. 10). Indien de Kamer van Koophandel u daadwerkelijk als zondebok naar voor wou schuiven en u valselijk wou beschuldigen (CGVS 1, p. 18; CGVS 2, p. 12, p. 13), is het frappant dat ze u hetgeen u vrij zou kunnen pleiten, met name de verklaring van G. (...), zomaar in handen zou geven. Uw bewering dat de Kamer van Koophandel akkoord ging met de onderhandelingsgesprekken om een grotere val voor u neer te zetten (CGVS 2, p. 11), stemt dan ook niet overeen met bovenstaande bevindingen. De door de Kamer gestelde acties kunnen dan ook niet worden verenigd met uw bewering dat ze u als zondebok naar voor wilden schuiven, wat verdere vragen doet rijzen over de ernst van uw vermeende vrees.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Uit zijn voormelde verklaringen blijkt vooreerst weldegelijk duidelijk dat zijn ontslag door de Kamer van Koophandel werd geëist, en dat hij werd bedreigd in zulke mate dat hij zelf gedwongen was om ontslag te nemen. In het licht van deze verklaringen, is het, ook wanneer rekening gehouden wordt met de specificiteit van de

materie, geheel niet aannemelijk dat de Kamer van Koophandel verzoeker nadien nog meermaals zelf spontaan zou hebben gecontacteerd met de vraag om hen een gunst te verlenen, met de vraag om een nieuwe medewerker in te werken of met de vraag om een cursus te geven aangaande een softwareprogramma. Dat zij hiervoor geen andere IT-er konden vinden, is immers hoegenaamd niet geloofwaardig. De terechte vaststelling dat het ongeloofwaardig is dat de Kamer van Koophandel, zo deze hem werkelijk als zondebok naar voren wilde schuiven en hem valselijk wilden beschuldigen, aan verzoeker een kopie zou hebben verstrekt van de geschreven verklaring die hem vrijpleitte, laat verzoeker verder volledig onverlet. Bijgevolg blijven de voormelde motieven onverminderd overeind.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Vervolgens dient te worden aangestipt dat u geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat de Kamer van Koophandel verantwoordelijk zou zijn geweest voor de twee diefstallen van uw gsm. U verklaart dat u na de eerste diefstal met een collega aan het praten was waarbij u aanhaalde dat er heel wat gevoelige informatie op stond. Het is frappant dat u uw geheimen prijs gaf aan een collega, zeker in het openbaar. U vermoedde namelijk dat iemand dit gehoord moet hebben waarna uw gsm nogmaals gestolen werd (CGVS 2, p. 5). Dat u tweemaal dergelijk risico nam gevoelige informatie op uw gsm te laten, kan niet worden verstaan. Dat uw tegenstrever daarbij zelfs ook maar zou denken dat u tot tweemaal toe dezelfde gevoelige informatie op uw gsm zou plaatsen, is weinig plausibel. Verder verklaart u dat het stelen van een gsm in Iran courant is maar heeft u geen concrete indicaties voor uw vermoedens (CGVS 3, p. 6, p. 13), waardoor de door u gegeven redenen van de diefstallen een blote bewering van uwentwege zijn die u aldus geenszins hard kan maken.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Derhalve blijven deze motieven onverminderd gelden.

Dient tevens te worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat verzoeker, ondanks dat hij naar aanleiding van de gebeurtenissen zou hebben besloten zijn land van herkomst te verlaten en ondanks dat hij de dag voor zijn vertrek ten overstaan van zijn voormalige werkgever zou hebben gedreigd dat hij alles openbaar zou maken, het bezwarend materiaal en de bezwarende documenten die hij thuis had en die naar zijn eigen zeggen eerder bezwarend waren voor de Kamer van Koophandel dan voor hem, niet in veiligheid zou hebben gebracht en dit materiaal niet uit zijn woning zou hebben verwijderd of laten verwijderen. Dit geldt nog des te meer daar hij beweerde dat hij ervanuit ging dat zijn gsm eerder reeds twee keren werd gestolen door toedoen van de Kamer van Koophandel en hij er aldus van op de hoogte was dat de Kamer van Koophandel op zoek was naar zulke bezwarende elementen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing, dit mede gelet op het voorgaande, op geheel gerechtvaardigde wijze aangegeven:

Tot slot is het verwonderlijk dat de iPad, waar u ook een aantal documenten op bewaarde, niet in beslag is genomen bij de inval in het huis van uw vader, waar de iPad zich op dat moment bevond (CGVS 2, p. 14; CGVS 3, p. 9). Dat de iPad verscholen lag, en men zou hebben gedacht dat deze iPad enkel zou zijn gebruikt voor de kinderen van uw zus, kan niet worden gevolgd (CGVS 2, p. 14). Indien de Kamer van Koophandel u daadwerkelijk wou beschuldigen en alles in het werk zou stellen om uw gsm te bemachtigen, kan worden verwacht dat ze de opdracht zou hebben gegeven alle digitale dragers bij u thuis in beslag te nemen en alle mogelijke middelen zou aanwenden om u te beschuldigen ten einde de gevonden elementen te onderzoeken en tegen u te kunnen gebruiken. Op basis van bovenstaande kan dan ook worden besloten dat u geenszins aannemelijk maakt vervolging te moeten vrezen.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Vooreerst kan worden opgemerkt dat, omwille van de reeds hoger aangehaalde redenen, kon worden verwacht dat verzoeker er alles aan zou hebben gedaan om de iPad in veiligheid te brengen en uit de woning van zijn vader zou hebben laten verwijderen. Waar verzoeker *post factum* beweert dat de iPad verborgen was op een plek die in de Iraanse cultuur als heilig zou worden beschouwd, dient verder te worden opgemerkt dat dit niet kan worden gevolgd. Verzoeker duidt niet welke plek dit dan wel zou zijn. Evenmin toont hij aan dat deze plek in de Iraanse cultuur dermate heilig was dat de autoriteiten aldaar niet zouden zoeken. Bovendien strookt dit niet met verzoekers eerdere verklaringen. Eerder gaf hij namelijk aan dat de iPad in kwestie zich in de inkomhal bevond en op een commode en onder een kapstok lag, tussen een aantal chadors en heel wat andere spullen (administratief dossier, notities van het tweede persoonlijk onderhoud, p.14). Daarenboven geeft verzoeker in het verzoekschrift zelf aan dat de autoriteiten op deze plek wellicht wel keken doch laat hij uitschijnen dat hieraan slechts weinig aandacht zou zijn besteed. Dit is, net als verzoekers eerdere verklaring dat de autoriteiten er mogelijks van zouden zijn uitgegaan dat deze iPad enkel voor de kinderen werd gebruikt, niet geloofwaardig. Zoals verweerder met reden aanhaalt in de bestreden beslissing, kon immers worden verwacht dat de Kamer van Koophandel, indien deze verzoeker werkelijk wilde beschuldigen en alles in het werk zouden hebben gesteld om zijn gsm's te bemachtigen, ook de opdracht

zouden hebben gegeven en alle mogelijke middelen zouden hebben aangewend om alle digitale dragers bij hem thuis in beslag te nemen.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“De geloofwaardigheid van uw vermeende vervolging wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat u het risico nam om met uw originele paspoort legaal het land te verlaten, waar u geen problemen heeft gekend op de luchthaven (CGVS 1, p. 8). Gelet op de Iraanse context waaruit blijkt dat de beveiliging aan de grenzen erg streng is, is het op z'n minst opmerkelijk dat u het risico nam om uw eigen paspoort aan bepaalde controleposten aan te bieden en uiteindelijk met uw eigen paspoort het land te verlaten. U werd immers reeds een jaar voor uw vertrek beschuldigd van witwassen en werd hierdoor gedwongen tot het nemen van ontslag, alsook bestond er een klachtenbrief waarin u officieel beschuldigd zou worden van financiële corruptie (CGVS 1, p. 5, p. 14; CGVS 2, p. 6, p. 13). Dat E. (...), die in het verleden werkzaam was bij het ettelaat van Sepah, uw vertrek dan niet zou trachten te verhinderen, doet de wenkbrauwen fronsen (CGVS 1, p. 15). U had immers de dag voor uw vertrek gebeld naar uw voormalig werkgever om kenbaar te maken dat u in het bezit was van een audiofragment en andere documenten waaruit uw oneerbare behandeling door de Kamer van Koophandel zou blijken. U had toen gedreigd om deze informatie openbaar te maken (CGVS 1, p. 8; CGVS 2, p. 7; CGVS 3, p. 8 – 9). Om dit aan te tonen, legt u een printscreen neer van een telefoonnummer die u op 5 november zou hebben gebeld. Op basis van dit document blijkt dat er een uitgaande oproep is om 10.32 uur en 10.33 uur naar dit nummer. U stelt immers de volgende ochtend pas vertrokken te zijn om 4 uur 's ochtends (CGVS 1, p. 8). Indien de Kamer van Koophandel het daadwerkelijk op u gemunt zou hebben, u hen zo zou hebben afgedreigd, kan worden verwacht dat ze u trachtten op te sporen of uw naam zouden doorgeven aan de autoriteiten, gelet op het feit dat het probleem reeds een jaar aansleepte, waardoor ook zij op zijn minst toch het risico trachten te vermijden dat u het land zou verlaten. Overigens blijkt op basis van het door u neergelegde document geenszins dat het nummer toebehoorde aan iemand van de Kamer van Koophandel of dat de persoon die u belde verbonden was aan de Kamer, noch wat de inhoud was van het telefoongesprek. Anderzijds is het opmerkelijk dat u het risico nam om kort voor uw vertrek A. (...) op te bellen en te laten uitschijnen dat u het audiofragment openbaar zou maken (CGVS 1, p. 14; CGVS 2, p. 7). A. (...) was immers reeds eerder op de hoogte van het bestaan van het audiofragment en had de klachtenbrief waarin de Kamer u officieel wou beschuldigen op zijn tablet staan (CGVS 1, p. 13; CGVS 2, p. 8, p. 13), waardoor u een enorm risico nam om A. (...) op dat moment op te bellen en hem hierbij te bedreigen. Op die manier werd de aandacht nog meer op u gericht. Verwacht kan dan ook worden dat u meer voorzichtigheid aan de dag zou leggen, aangezien u nadien het land legaal wou verlaten. Uw houding kan dan ook niet in overeenstemming worden gebracht met een gegronde vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Tot slot dient hieraan nog te worden toegevoegd dat u aanvankelijk het land verliet als toerist en voor uw verzoek om internationale bescherming reeds in Italië en/of Frankrijk verbleven had (zie vouchers; CGVS 1, p. 9), wat aantoont dat u bij uw vertrek geen vrees koesterde omwille van uw problemen bij de Kamer van Koophandel (CGVS 1, p. 9). Hiermee zet u de ernst van uw asielaanvraag danig op de helling. Een dergelijke houding is immers niet in overeenstemming met of getuigt geenszins van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. U stapte in Brussel van de flexibus omdat u Brussel, het kloppend hart van de Europese Unie, wenste te bezoeken, waarna u een verzoek indiende. Bovenstaande vaststellingen nopen er dan ook toe te besluiten dat de nodige vragen rijzen bij de ernst van uw vermeende vrees.”

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Gelet op zijn nakende, legale vertrek uit zijn land van herkomst, is het vooreerst geheel niet aannemelijk dat verzoeker het risico zou hebben genomen om de dag daarvoor zijn voormalige werkgever op te bellen en af te dreigen. Verzoeker erkent dit overigens in het verzoekschrift en geeft aan dat dit “wellicht onvoorzichtig” was. Dat hij niet kon inschatten dat zijn gedrag risico's met zich bracht, is dan ook niet geloofwaardig. Dat verzoeker op het ogenblik van zijn vertrek uit zijn land van herkomst over geen enkele indicatie zou hebben beschikt dat de autoriteiten hem viseerden en ervanuit zou zijn gegaan dat hij op het ogenblik waarop hij het land verliet niet in de negatieve aandacht stond van de autoriteiten, kan, gelet op de door hem geschetste voorgaanden en de door hem geuite dreigementen ten opzichte van zijn voormalige werkgever eveneens bezwaarlijk ernstig worden genomen. Zoals terecht wordt opgemerkt in de bestreden beslissing, kon, indien de Kamer van Koophandel het daadwerkelijk op verzoeker gemunt had en indien verzoeker hen daadwerkelijk zou hebben afgedreigd en zou hebben aangegeven dat hij alles publiek zou maken, worden verwacht dat de Kamer van Koophandel alles in het werk zou hebben gesteld om hem op te sporen, zijn naam zou hebben doorgegeven aan de autoriteiten en zijn vertrek zou hebben trachten te verhinderen. Eveneens kon worden verwacht dat verzoeker in deze situatie zou hebben ingezien dat dit kon gebeuren. Dat hij desalniettemin het risico nam om zijn land van herkomst via de luchthaven, op legale wijze en met gebruik van zijn eigen paspoort te verlaten en dat hij zulks ook ongestoord kon doen, maakt aldus dat

geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden vrees voor vervolging ten aanzien van de Kamer van Koophandel.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, wordt in de bestreden beslissing met reden geconcludeerd:
“Gelet op het voorgaande kan er worden geconcludeerd dat er geen geloof kan worden gehecht aan de door u voorgehouden problemen omwille van uw werkzaamheden bij de Kamer van Koophandel.”

Verzoeker stelt daarnaast dat hij niet zou kunnen terugkeren naar zijn land van herkomst omdat hij zich zou hebben bekeerd tot het christendom.

Als verzoeker om internationale bescherming die beweert zich te hebben bekeerd, kan in dit kader van verzoeker redelijkerwijze verwacht worden dat hij kan uiteenzetten om welke reden en op welke wijze het proces van bekering is geschied, alsook wat de persoonlijke betekenis van de bekering of van de nieuwe geloofsovertuiging inhoudt. De verzoeker om internationale bescherming moet gedetailleerde verklaringen kunnen afleggen van zijn algemene kennis van de geloofsleer en de geloofspraktijk en, indien van toepassing, van zijn kennis van de kerkgang en de evangeliseringsactiviteiten. Dit geldt des te meer wanneer de verzoeker om internationale bescherming afkomstig is uit een land waar de bekering tot een andere dan de in het land algemeen gangbare geloofsovertuiging, strafbaar en maatschappelijk niet aanvaardbaar is, daar een bekering in die omstandigheden ingrijpende en verstreckende gevolgen heeft voor de verzoeker om internationale bescherming.

In het licht van het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing vooreerst op gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

“Voor een persoon die eerder zijn godsdienst de rug toekeerde en aldus aantoonde kritisch ingesteld te zijn, kan worden aangenomen dat er een zekere mate van reflectie voorafgaat aan zijn bekering tot het christendom. Bij u kan deze kritische ingesteldheid echter niet worden teruggevonden, waardoor de nodige vragen rijzen bij de oprechtheid van uw bekering. Een van de redenen voor uw afkeer ten aanzien van de islam is het gebrek aan liefde en vriendschap tussen mensen, alsook het feit dat de islam geweld promoot. U gevraagd naar concrete voorbeelden verwijst u onder andere naar het geweld tegen vrouwen, dat afvalligen mogen onthoofd worden en dat IS naar verzen uit de Koran verwijst (CGVS 3, p. 16). Om uw bewering te staven dat er in het christendom gelijkheid bestaat tussen mannen en vrouwen verwijst u naar de brieven van de Korintiërs (CGVS 3, p. 17). Hoewel in deze brieven daadwerkelijk passages vermeld staan die de gelijkheid tussen de man en de vrouw benadrukken, dient eveneens te worden gewezen op de passage in de eerste brief van de Korintiërs in hoofdstuk 14. Daarin wordt immers gewag gemaakt van het feit dat vrouwen tijdens samenkomsten moeten zwijgen en niet mogen spreken, omdat ze ondergeschikt zijn en dit eveneens beschreven staat in de wet. Als een vrouw iets wilt leren, moet ze dit thuis aan haar man vragen, omdat het een schande zou zijn als een vrouw tijdens een samenkomst spreekt. U stelt echter dat er geen vrouwenvriendelijke zaken in de Bijbel vermeld staan (CGVS 3, p. 17). Gelet op bovenstaande vaststelling kan dan ook worden gesteld dat u de brieven van de Korintiërs niet dieper bestudeerd heeft.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. De voormelde passage in de brieven van de Korintiërs is *an sich* immers wel degelijk en duidelijk vrouwenvriendelijk. Waar verzoeker dit tracht te ontkrachten middels een verwijzing naar hetgeen een ‘bijbelgeleerde’ hierover stelt, dient bovendien te worden opgemerkt dat ook volgens diens interpretatie de vrouw binnen het huwelijk een ondergeschikte positie inneemt ten opzichte van haar man, die aan het hoofd staat. Hoe dan ook dient te worden opgemerkt dat verzoeker, ondanks dat hij meermaals beweerde dat hij onderzoek zou hebben gedaan naar de positie van de vrouw in het christendom, daartoe veel zaken zou hebben gelezen en zoekacties zou hebben ondernomen op het internet en ook de bijbel regelmatig las, wanneer hem meermaals de vraag werd gesteld naar wat hij in het christendom dan terugvond over de positie van de vrouw, steevast terugviel op dit ene voorbeeld en hierover voor het overige niets zinnig kon zeggen (administratief dossier, notities van het derde persoonlijk onderhoud, p.17). Bovendien beweerde verzoeker dat er in de bijbel niets vrouwenvriendelijks terug te vinden was (*ibid.*). Nochtans blijkt uit de informatie zoals opgenomen in de map ‘landeninformatie’ in het administratief dossier duidelijk het tegendeel en zijn er in de bijbel wel degelijk passages inzake geweld tegen en verkrachting van vrouwen opgenomen.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“Ook het feit dat u in uw zoektocht nimmer, uitgezonderd de kruistochten, iets over geweld in het christendom zou zijn tegengekomen, komt weinig doorleefd over. Wanneer u de broedermoord van Kaan wordt voorgelegd, repliceert u dat dit zich voordeed voor het bestaan van het christendom en voor Jezus zich op aarde bevond (CGVS 3, p. 18). Er zijn echter ook voorbeelden van geweld in de Bijbel terug te

vinden in het Nieuwe Testament, waardoor uw bewering geen stand houdt. U heeft aldus niet aangetoond over een kritische ingesteldheid te beschikken, wat de oprechtheid van uw bekering op de helling plaatst." Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Vooreerst dient te worden opgemerkt dat ook het oude testament een belangrijk deel uitmaakt van de bijbel en aldus integraal tot de christelijke leer behoort. Dat verzoeker het geweld dat wordt beschreven in het oude testament niet zou hebben geassocieerd met het christendom, en dit louter omdat Jezus toen nog niet geboren was, ontbeert dan ook iedere ernst. Hoe dan ook merkt verweerder met recht op dat er ook voorbeelden van geweld terug te vinden zijn in het nieuwe testament, zoals bijvoorbeeld de omstandigheden rond de kruisiging van Jezus en de godsdienstvervolgingen zoals beschreven in de Handelingen en *"tekstgedeelten met een gewelddadig potentieel, bijvoorbeeld in het boek Apocalyps of wanneer Jezus zijn leerlingen voorhoudt: 'Vuur ben ik komen brengen, en hoe verlang ik dat het opblaait!'"* (administratief dossier, map 'landeninformatie'). Verzoeker ontkracht dit niet. Verzoeker erkent bovendien dat er in het boek openbaring in het nieuwe testament geweld voorkomt. Ook dit maakt deel uit van de christelijke leer. Dat dit verband houdt met het einde der tijden en daardoor niets vandoen zou hebben met het leven in de wereld, doet hieraan geen afbreuk. Dat verzoeker bij het CGVS aangaf dat hij met uitzondering van de kruistochten nooit iets over geweld zou zijn tegengekomen in het christendom, getuigt geenszins van een doorleefde, geloofwaardige en oprechte bekering. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat verzoeker toch enige kritische ingesteldheid zou hebben vertoond en de nodige reflectie en studie aan de dag zou hebben gelegd inzake het christendom alvorens de ingrijpend beslissing te nemen zich tot deze religie te bekeren.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing met reden aangegeven:

"Het feit dat u verklaart nog niets tegengekomen te zijn dat u minder aanspreekt in het christendom – u stelt immers tot nu toe geen dergelijke zaken te zijn tegengekomen (CGVS 3, p. 18) – komt eveneens weinig doorleefd over. Er kan aangenomen worden dat, zelfs al is iemand oprecht overtuigd van een bepaald geloof, deze gelovige het toch lastiger of moeilijker vindt om een aantal aspecten uit dit geloof toe te passen of te aanvaarden. U getuigt immers van een kritische ingesteldheid gezien u de religie waarmee u opgroeide afwierp, waardoor kan worden verwacht dat er een zekere mate van reflectie vooraf is gegaan aan uw bekering tot het christendom, hetgeen niet kan worden teruggevonden in uw bewering nog niets in het christendom te zijn tegengekomen waarmee u het niet eens bent. Deze verklaringen zijn zo oppervlakkig en zo ongenueanceerd dat ze niet doorleefd en overtuigend overkomen."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. Ook wanneer rekening gehouden wordt met verzoekers verklaring dat zijn geloof hem hielp bij het afkicken en dat hij daardoor heel erg positief staat ten opzichte van het christendom, is het immers niet aannemelijk en getuigt het geheel niet van de kritische houding, reflectie en bestudering van het christendom die bij een bekering naar deze religie mag worden verwacht, dat verzoeker nog niets zou zijn tegengekomen dat hem minder aansprak in het christendom. Zelfs indien deze religie hem zou hebben geholpen bij het afkicken en indien hij daardoor positief tegenover deze religie zou staan, kon worden aangenomen dat verzoeker als nieuwe gelovige toch een aantal aspecten uit het christendom zou hebben gevonden die hem minder lagen of die hij moeilijker toe te passen vond.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Ook de snelheid waarmee u zich heeft bekeerd tot een andere godsdienst roept ernstige vraagtekens op. Een vrijwillige en overtuigende bekering van de islam naar het christendom is een zeer ingrijpende en fundamentele gebeurtenis. Men kan verwachten dat er aan deze bekering een ruime mate aan reflectie en studie vooraf is gegaan. Te meer daar u, zoals eerder aangehaald, zich kritisch uitliet ten aanzien van de islam. Verwacht kan dan ook worden dat u met enige argwaan naar andere religies zou kijken en deze kritisch zou benaderen. Zo blijkt dat op 13 mehr 1396 (5 oktober 2017 in de Gregoriaanse kalender) het verlossingsgebed voor u werd gedaan en dit voor u het moment is waarop u zich daadwerkelijk heeft bekeerd tot het christendom (CGVS 1, p. 4; CGVS 2, p. 16; CGVS 3, p. 22). Uit uw verklaringen blijkt dat u in ordibehesht 1396 (april – mei 2017 in de Gregoriaanse kalender) voor het eerst met M. (...) over zijn bekering tot het christendom sprak, hij u een acht dagen later een flashdrive met christelijke bestanden overhandigde, u eind tir 1396 (midden juli 2017 in de Gregoriaanse kalender) hulp verzocht aan Christus om af te kicken, M. (...) u vervolgens in shahrivar 1396 vertelde over het bestaan van de huiskerk en u op 13 mehr 1396 voor het eerst naar de huiskerk ging en zich toen bekeerd heeft (CGVS 1, p. 15; CGVS 3, p. 19, p. 21, p. 22). Voor ordibehesht 1396 had u immers nog nooit met M. (...) over religie gesproken, daar u enkel over het werk sprak (CGVS 3, p. 19). Tussen het eerste contact met het christendom en uw daadwerkelijke bekering zitten er dan ook maar slechts vijf tot zes maanden. Het is weinig geloofwaardig dat u zich in dermate snel tempo bekeerd heeft, gelet op het feit dat u aanvankelijk dacht dat het niets zou uithalen (CGVS 1, p. 16; CGVS 3, p. 17). Overigens blijkt dat op de eerste dag dat u naar de huiskerk ging meteen uw getuigenis heeft afgelegd en zich daadwerkelijk bekeerd heeft (CGVS 1, p. 16). Gelet op

uw kritische ingesteldheid, waarbij u aangaf dat de islam geassocieerd wordt met geweld en er een gebrek is aan liefde en vriendschap in de islam (CGVS 3, p. 16), is het weinig ernstig dat u zich zo snel stortte in een nieuwe religie. Het is dan ook bijzonder bevreemdend dat u reeds eind tir 1396, een tweetal maanden na uw eerste kennismaking met het christendom, ervoor koos om hulp te vragen aan Christus om af te kicken en vervolgens op 13 mehr 1396, vijf tot zes maanden na uw eerste kennismaking met het christendom, zich daadwerkelijk bekeerde. Daar een bekering een ingrijpend besluit betreft, kan worden verwacht dat dergelijke 'openbaring' tot het christendom gepaard gaat met de nodige reflectie, hetgeen bij u niet het geval blijkt te zijn."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. Hij vergenoegt zich er namelijk toe te herhalen dat hij zijn afkicken volledig aan het christendom toeschrijft en zich in die zin "wellicht minder kritisch opgesteld" heeft dan wat men zou verwachten. Hiermee ontkracht verzoeker de voormelde motieven niet. Ook wanneer er rekening gehouden wordt met de problematiek waarmee verzoeker indertijd kampte, is het niet aannemelijk dat hij dermate snel na zijn eerste kennismaking met deze religie zou hebben beslist de hulp van Christus in te roepen om af te kicken en dat hij zichzelf nadien dermate snel en reeds tijdens zijn eerste bezoek aan een huiskerk zou hebben bekeerd tot het christendom.

Bijkomend kan in dit kader bovendien worden opgemerkt dat verzoeker vage en ongeloofwaardige verklaringen aflegde over de huiskerk waaraan hij beweert te hebben deelgenomen. Zo wist hij niet hoe M., nochtans de persoon die hem zou hebben geïntroduceerd in zowel het christendom als de huiskerk, zelf met deze huiskerk in contact was gekomen en deze huiskerk had ontdekt. Evenmin kon hij aangeven hoe lang M. reeds naar deze huiskerk ging. Hij bleek dit zelfs niet te hebben gevraagd. Verder wist verzoeker niets over de bekering van de overige leden van de huiskerk. Tevens kon hij niet aangeven of het voor de pastoor van de huiskerk, een Armeniër, een risico inhield om dergelijke bijeenkomsten te houden met bekeerde christenen (administratief dossier, notities van het derde persoonlijk onderhoud, p.21-22).

Voorts wordt in de bestreden beslissing op gerechtvaardigde wijze gemotiveerd:

"Voorts kan worden gesteld dat het onbezonnen gedrag van M. (...) en de huiskerk de nodige vragen doet oproepen ten opzichte van de Iraanse context waar apostasie strafbaar is. Vooreerst is het frappant dat M. (...) – in het eerste gesprek dat jullie voeren over religie – direct kenbaar maakte dat hij een bekeerde christen zou zijn (CGVS 3, p. 19). Hoewel u M. (...) reeds een jaar eerder had leren kennen op het werk en jullie ook buiten het werk afspraken, spraken jullie elkaar voorheen louter over het werk (CGVS 3, p. 19, p. 20). U geconfronteerd met bovenstaande vaststelling, repliceert u dat u aan het gesprek begon en niet M. (...), dat hij u door en door kende en dat hij op de hoogte was van uw mening en ideologie (CGVS 3, p. 20). Dit kan echter niet worden gevolgd, daar u te kennen gaf voor dat eerste gesprek met M. (...) over het christendom voorheen nooit over religie te hebben gesproken (CGVS 3, p. 20). Bovendien was M. (...) op de hoogte van uw drugsproblematiek en uw onsuccesvolle pogingen om af te kicken (CGVS 1, p. 15). M. (...) nam dan ook een enorm risico door u in te lichten over zijn bekering, daar het in die periode bergafwaarts met u ging en u uw hele leven aan het verpesten was door uw druggebruik (CGVS 1, p. 15). Dat M. (...) in jullie eerste gesprek over het christendom meteen openbaarde dat hij bekeerd zou zijn, niet goed wetende hoe u zou reageren gezien uw onstabiele situatie, is dan ook weinig plausibel. Ook aangaande de flashdrive kan worden gesteld dat M. (...) de nodige risico's nam. Hij gaf u acht dagen na het eerste gesprek reeds een USB-stick met enkele pdf-bestanden, hetgeen hij om de zoveel tijd vernieuwde nadat u de bestanden had gelezen (CGVS 3, p. 21). Op die manier gaf M. (...) u een tastbaar bewijs, wat voor hem eveneens een probleem zou kunnen vormen ingeval van problemen met de Iraanse autoriteiten, gelet op het feit dat een bekering tot of het aanzetten tot een bekering tot het christendom verboden is in Iran."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Uit zijn voormelde verklaringen blijkt duidelijk dat hij met M. voorheen nooit eerder sprak over religie. Dat M. hem desalniettemin reeds tijdens hun eerste gesprek over religie te kennen zou hebben gegeven dat hij een bekeerd christen was, ontbeert, te meer deze persoon op dat ogenblik op de hoogte was van de ernstige drugsproblematiek en de instabiele situatie van verzoeker, dan ook wel degelijk iedere geloofwaardigheid. Nog minder aannemelijk is het daarenboven dat deze persoon verzoeker reeds acht dagen later ook nog eens tastbaar bewijs zou hebben geleverd, hetgeen hem ernstige problemen kon opleveren met de Iraanse autoriteiten.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Tot slot is het frappant dat pastoor J. (...) zijn Bijbel bij u thuis had achtergelaten, waardoor u op het moment van de inval van de autoriteiten over twee Bijbels beschikte (CGVS 3, p. 26). U stelt dat deze Bijbel als reserve diende voor het geval iemand zijn Bijbel vergeten had of pastoor J. (...) zijn Bijbel niet bij zich had. Dit is echter opmerkelijk in het licht van uw verklaringen dat u uw Bijbel niet meenam naar de

bijeenkomsten van de huiskerk omdat u in het openbaar liever niets bij u had dat u kon linken aan het christendom (CGVS 3, p. 24). Gelet op de veiligheidsmaatregelen die jullie namen, is het frappant dat pastoor J. (...) zijn Bijbel bij u thuis zou laten liggen (CGVS 3, p. 23). Dat iedereen zijn eigen boek diende vast te houden om te kunnen volgen wat pastoor J. (...) zei, is geen vergoelijking en strookt evenmin met uw bewering zelf uw eigen bijbel niet te hebben meegenomen naar bijeenkomsten. U stelt immers dat het ook wel gebeurde dat mensen samen keken in een Bijbel (CGVS 3, p. 26). Waarom pastoor J. (...) deze Bijbel dan bij u thuis zou hebben achtergelaten, gelet op het risico dat gepaard kan gaan met het bezit of de vondst van meerdere Bijbels, maar ook voor hemzelf indien de autoriteiten de bijbels zouden vinden en u zouden ondervragen, is dan ook nog maar de vraag."

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Hij beperkt zich er immers toe te herhalen dat deze bijbel als reserve kon dienen voor het geval waarin iemand zijn bijbel vergat of pastoor J. zijn eigen bijbel niet bijhad. Door deze verklaring eenvoudigweg te herhalen, doet verzoeker op generlei wijze afbreuk aan de voormelde, inzake en op basis van deze verklaring en zijn overige gezegden gedane vaststellingen. Derhalve blijven deze vaststellingen onverminderd gehandhaafd.

Tevens wordt in de bestreden beslissing met redenen aangegeven:

"In de kantlijn kunnen toch ook de nodige vragen worden gesteld bij de vaststelling dat de door u gewijzigde houding na uw bekering niet terug te vinden is in uw verklaringen, waardoor de waarachtigheid van uw bekering verder in vraag wordt gesteld. Zo verklaart u enerzijds geen klacht te hebben ingediend tegen de Kamer van Koophandel nadat u valselijk beschuldigd werd van corruptie omdat u toen sterk bezig was met uw geloof en u hen wilde vergeven (CGVS 2, p. 8), terwijl u anderzijds wel halsstarrig bleef aandringen op verontschuldiging aangaande de beledigende en denigrerende uitspraken aan het adres van uw moeder en uw zus tijdens het gesprek van 13 mordad (CGVS 1, p. 12, p. 13; CGVS 2, p. 6, p. 8, p. 9; CGVS 3, p. 11). De vraag is dan ook waarom u hardnekkig excuses trachtte te verkrijgen terwijl u eigenlijk voor zichzelf had uitgemaakt dat u alles wou laten varen (CGVS 2, p. 8, p. 9). U verklaart immers uw ex-collega's van de Kamer als christen te hebben vergeven, alsook verwijst u naar uw veranderde houding als christen, waar u zich voorheen focuste op uw imago en op die manier uw problemen trachtte op te lossen (CGVS 3, p. 12). Dit strookt echter op geen enkele manier met uw verklaringen dat u uw imago en eer bij de Kamer van de Koophandel poogde te herstellen en excuses voor uw moeder en zus bleef eisen (CGVS 3, p. 8, p. 11, p. 12). Dat u het niet kon laten rusten en meermaals contact opnam met medewerkers van de Kamer van Koophandel wijst dan ook geenszins op een vergevingsgezinde houding (CGVS 3, p. 12). Uw veranderende houding als christen is dan ook niet terug te vinden in uw verklaringen over uw eigen gedrag. U bent immers sinds oktober 2017 bekeerd. De problemen op de Kamer van Koophandel deden zich pas voor in augustus 2018, waardoor kan worden besloten dat op het moment van de door u vooropgestelde problemen bij de Kamer van Koophandel u zich reeds als christen percipieerde. Dat uw houding daarenboven niet overeenstemt met uw innerlijke geloof en uw veranderende gedachtegoed, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de intrinsieke motivatie van uw bekering."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. In tegenstelling met wat hij tracht voor te houden, is het weldegelijk inconsistent dat hij enerzijds aangaf dat hij als christen was veranderd, vergevingsgezind was, zijn ex-collega's en werkgever had vergeven en alles wilde laten varen doch anderzijds aangaf dat hij bleef persisteren in het afdwingen van excuses vanwege zijn ex-collega's en werkgever.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Uw verklaringen betreffende de inval van de autoriteiten en de opvolging van uw problemen in Iran, doen verder de nodige vragen oproepen. Hoewel u informatie kan geven over de inval van de autoriteiten bij uw vader na uw vertrek, alsook op het moment dat hij werd opgeroepen naar aanleiding van de betoging in november 2019 waaraan u deelnam, kan u geen duidelijkheid verschaffen of uw vader op andere momenten nog werd benaderd door de autoriteiten (CGVS 3, p. 27). U stelt immers dat uw vader u niets meer verteld en dat hij u geen concrete antwoorden geeft als u hem ernaar vraagt (CGVS 3, p. 27). U vermoedt dat uw broer benaderd werd, maar ook hij vertelt u niets. U baseert zich hiervoor op het feit dat uw broer uw Iraanse gsm niet wilt uitzetten, de Iraanse autoriteiten hem zouden af luisteren en hem gevraagd zouden hebben om de gsm niet uit te zetten en uw broer smoesjes zou bedenken om de telefoon langer bij te houden (CGVS 3, p. 27). U kan uw bewering echter op geen enkele manier hard maken, waardoor dit een blote bewering is van uwentwege. Het is frappant en weinig plausibel dat uw familie u niet meer zou inlichten over de door u beweerde problemen in Iran, gelet op het feit dat deze problemen immers de kern van uw vrees uitmaken. Verder linkt u het feit dat uw kinderen u na twee jaar opnieuw contacteren eveneens aan het ettelaat. U vermoedt dat het ettelaat u op die manier onder druk wil zetten om u te doen terugkeren (CGVS 3, p. 28). Om uw verklaringen kracht bij te zetten, legt u enkele berichten tussen u en uw kinderen neer. Op basis van deze berichten blijkt echter niet wie de afzender is van deze

berichten. Dat de afzender spreekt over een belangrijke zaak toont nergens aan wat die belangrijke zaak dan inhoudt. Bovendien kunnen dergelijke berichten in scène zijn gezet om uw verzoek te ondersteunen. Op basis van deze berichten kan u geenszins de link tussen het hernieuwde contact met uw dochters en uw problemen aannemelijk maken. Dat u bovenstaande zaken niet kan duiden, en uw familie u niet zou hebben ingelicht over eventuele verdere problemen met de Iraanse autoriteiten, hoewel het om elementen gaat die integraal deel uitmaken van de kern van uw vrees voor vervolging, is niet ernstig. Er kan immers redelijkerwijze van een verzoeker om internationale bescherming worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen onderneemt om zich te informeren omtrent de evolutie van zijn of haar problemen en de situatie in zijn of haar land van herkomst.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij poneert dat hij zijn familie niet wilde belasten met zijn problemen en dat zijn ex en zijn kinderen reeds enige tijd uit zijn leven waren, dient te worden opgemerkt dat dit geenszins een afdoende verklaring biedt voor het gegeven dat hij geen verder duiding kon verstrekken omtrent het voorgaande en voor het feit dat zijn familie hem niet nader zou hebben ingelicht over eventuele verdere problemen met de autoriteiten. Redelijkerwijze kan van een verzoeker om internationale bescherming immers worden verwacht dat deze ernstige en aanhoudende pogingen zou ondernemen teneinde zich te informeren omtrent de evolutie van zijn problemen en zijn situatie in zijn land van herkomst. Bovendien kan niet worden ingezien waarom en is het manifest onaannemelijk dat verzoekers familieleden dermate belangrijke, voor zijn voorgehouden vrees voor vervolging en voorliggende verzoek om internationale bescherming cruciale informatie, voor verzoeker zouden hebben achtergehouden zo verzoeker hiernaar zou hebben gevraagd.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing op geheel gerechtvaardigde wijze aangegeven:

“Overigens kan hieraan nog worden toegevoegd dat u incoherent bent aangaande de vervolging door de Iraanse autoriteiten ten aanzien van uw (ex)-verloofde na uw vertrek, hetgeen de geloofwaardigheid van uw vermeende vrees verder op de helling plaatst. Hoewel u aanvankelijk verklaart dat uw partner gearresteerd werd door de politie, corrigeert u zichzelf ten aanzien van de DVZ en verklaart u er niet te weten of ze al dan niet werd gearresteerd, maar dat de agenten van de autoriteiten wel een drietal maanden voor uw gesprek op de DVZ, d.d. 20/10/2020, uw verloofde zouden hebben gecontacteerd (verklaring DVZ, p. 8; vragenlijst CGVS, p. 3). U tijdens uw derde onderhoud op het CGVS gevraagd of er naast uw dichte gezin nog iemand anders werd benaderd door de Iraanse autoriteiten, ontkent u echter dat dit het geval zou zijn (CGVS 3, p. 27). U bovenstaande incoherentie dan voorgelegd, verwijst u naar uw verklaringen op de DVZ waarbij u uw fout trachtte recht te zetten, en u op de DVZ niet verklaard zou hebben dat de autoriteiten haar hebben trachten te benaderen (CGVS 3, p. 28). Dit vindt echter niet zijn weerslag in het verslag van de DVZ, waarbij u weliswaar uw verklaringen corrigeerde en te kennen gaf niet te weten of uw ex-verloofde gearresteerd was, en u inderdaad voor twee dagen geen nieuws van haar had vernomen, zoals u ook stelt op het CGVS (CGVS 3, p. 28). Doch op het DVZ voegt er u dan nog aan toe dat ze haar weliswaar enkele maanden voor het gesprek op de DVZ benaderd hebben om te polsen of u al dan niet terug ging naar Iran en of ze wist waar u zich bevond, hetgeen u herhaalde tijdens uw eerste onderhoud op het CGVS (vragenlijst CGVS, p. 3; CGVS 1, p. 7). Dit stemt echter niet overeen met uw verklaringen tijdens uw derde onderhoud niet te weten of de Iraanse autoriteiten al dan niet uw ex-verloofde zouden hebben benaderd. Verwacht kan worden dat u eenduidig bent over de evolutie van uw problemen. Dat u tegenstrijdige verklaringen aflegt over de bezoeken van het ettelaat aan uw ex-partner, ondermijnt dan ook de ernst van uw vermeende vrees.”

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven blijkens een lezing van het verzoekschrift niet één concreet en dienstig argument aan. Dat de communicatie met zijn ex-verloofde moeilijk was, kan immers geen verklaring bieden voor het feit dat verzoeker dermate uiteenlopende verklaringen aflegde omtrent de vraag of de Iraanse autoriteiten zijn ex-verloofde al dan niet zouden hebben benaderd. Zo verzoeker door deze moeilijke communicatie niet wist of zijn verloofde al dan niet werd benaderd, kon immers worden verwacht dat hij dit ook steeds eenduidig op deze wijze zou hebben aangegeven. Dat verzoeker zulks niet deed en over de voormelde vraag dusdanig uiteenlopende verklaringen aflegde, aldus doet weldegelijk en ernstig verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde vrees voor vervolging.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende bekering in Iran, aan de problemen die hieruit zouden zijn voortgesproken en aan de concrete vrees die verzoeker hieraan koppelt. Aldus wordt in de bestreden beslissing terecht geconcludeerd:

“Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen kan er aan uw vluchtrelaas niet het minste geloof worden gehecht.”

Mede gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing eveneens terecht gesteld:

“Dat aan uw geloofsactiviteiten en uw problemen hierdoor in Iran geen geloof kan worden gehecht, vormt eveneens een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde (voortgezette) religieuze engagement na aankomst in Europa. Dat u verschillende kerken in Europa heeft bezocht en dit staat met de nodige foto's (CGVS 1, p. 17; verklaring DVZ, p. 13), alsook sinds november 2019 de Iraanse kerk te Brussel frequenteert, toont evenmin de oprechtheid van uw bekering aan aangezien, mede gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw bekering in Iran, duidelijk is dat deze beleving van uw voorgehouden geloofsovertuiging in Europa een opportunistisch karakter heeft die er louter toe strekt op deze basis de vluchtelingenstatus te kunnen verwerven. Bijgevolg heeft u evenmin aannemelijk gemaakt dat u zich bij een terugkeer naar uw land van herkomst als christen zal manifesteren of dat u als dusdanig gezien zal worden door uw omgeving.

Wat betreft uw profielen op sociale media kan worden opgemerkt dat – hoewel u uw Facebookprofiel pas heeft aangemaakt na uw aankomst in Europa en u reeds over een Instagramprofiel beschikte in Iran – het merendeel van de christelijke boodschappen pas verschijnen vanaf december 2019 op uw Instagrampagina. Voorheen zijn er enkel de foto's terug te vinden van u met een kerstboom, hetgeen zoals eerder gesteld, niet wijst op een oprechte bekering. Niets wijst er op dat uw Facebook- of Instagramprofiel reeds in het vizier van de Iraanse autoriteiten gekomen zou zijn. Gelet op het opportunistische en aldus onoprechte karakter van uw bekering tot het christendom, kan worden verwacht dat u deze boodschappen wist alvorens terug te keren naar Iran. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en die werd toegevoegd aan uw administratief dossier blijkt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming. Evenmin hebben zij veel aandacht voor wat de asielzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Echter, personen die al een verhoogd risicoprofiel hadden – u heeft dit echter, zoals hierboven reeds werd vastgesteld, niet aannemelijk gemaakt –, lopen bij terugkeer een groter risico om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen.

Het feit dat u een doopcertificaat en foto's van uw doopsel, een verklaring van de Iraanse kerk te Brussel en heel wat foto's van uw religieuze activiteiten in België en Europa, wil niet zeggen dat er dient te worden uitgegaan van een geloofwaardige bekering (CGVS 1, p. 16, p. 17; CGVS 2, p. 3; CGVS 3, p.3). Ook de foto's van enkele reizen naar Thailand waarbij u voor een kerstboom poseert, zeggen niets over de oprechtheid van uw bekering. Dat u een voorliefde heeft voor een kerstboom of het fijn vond om naar een kerstmarkt te gaan, toont evenmin aan dat u oprecht bekeerd bent (CGVS 1, p. 16). Indien een verzoeker geen overtuigende verklaringen kan afleggen over zijn bekering tast dat de geloofwaardigheid/oprechtheid van de bekering aan. De bekering dient derhalve ook aannemelijk te worden gemaakt met overtuigende verklaringen omtrent het proces van de bekering en de kennis van het nieuw gekozen geloof, wat u, gelet op bovenstaande vaststellingen, geenszins deed. Bijgevolg kan er niet vanuit gegaan worden dat u in Iran problemen zou kennen wegens een bekering tot het christendom.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontcrachten. Hij vergenoegt zich er in wezen immers toe te wijzen op zijn religieuze activiteiten in Europa en op de sociale media en te poneren dat deze zouden getuigen van een volgehouden en oprechte overtuiging. De Raad is in dit kader echter samen met verweerder van oordeel dat, gezien verzoeker blijkens het voorgaande kennelijk ongeloofwaardige verklaringen aflegde omtrent zijn beweerde bekering en de hieruit voortgesproten problemen in Iran, verzoekers religieuze activiteiten in Europa en op de sociale media klaarblijkelijk niet zijn ingegeven door een oprechte en diepgewortelde religieuze overtuiging. Ingevolge het volstrekt ongeloofwaardige karakter van verzoekers relaas inzake zijn bekering en problemen, oordeelt de Raad dat verzoekers religieuze activiteiten in Europa en op de sociale media een kennelijk en louter opportunistisch karakter hebben en er enkel toe strekken om op deze basis een vorm van internationale bescherming en/of een verblijfsmachtiging te kunnen verwerven.

Uit de voorliggende landeninformatie blijkt, zoals verweerder terecht aanhaalt in de bestreden beslissing, verder duidelijk en genoegzaam dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoonst of aannemelijk maakt. Er kan immers geen geloof worden gehecht aan verzoekers vermeende problemen in het kader en naar aanleiding van zijn voormalige werkzaamheden voor de Kamer van Koophandel, er kan evenmin geloof worden gehecht aan de bewering dat hij zou zijn bekeerd tot het christendom en aan de beweerdelijk hieruit voortgesproten problemen, verzoeker reikt niet één concreet en objectief gegeven aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de autoriteiten weet zouden hebben van zijn activiteiten in Europa en op de sociale media en verzoeker

maakt, gelet op het aperte opportunistische karakter van deze activiteiten, hoe dan ook niet aannemelijk dat hij daardoor *in concreto* in de negatieve aandacht van zijn autoriteiten zou staan. Voorts kan, gelet op de vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn bekering en het klaarblijkelijk opportunistische karakter van zijn activiteiten in Europa en op de sociale media, redelijkerwijze van verzoeker worden verwacht dat hij voorafgaand aan een terugkeer de betreffende activiteiten staakt en de berichten op de sociale media verwijdt.

Met betrekking tot verzoekers deelname aan een aantal betogingen tegen het Iraanse regime, wordt in de bestreden beslissing verder geheel terecht gemotiveerd:

“Tot slot verwijst u naar uw deelname aan betogingen tegen het Iraanse regime, waarvan de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn en u of uw familie hieromtrent eveneens vervolging dient te vrezen. U heeft echter niet aannemelijk gemaakt dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname, waardoor niets er op wijst dat u hieromtrent in het vizier van de autoriteiten zou lopen bij terugkeer naar Iran. U staft uw bewering met enkele foto's en video's van uw deelname aan de betoging van november 2019 en november 2021. Wat betreft de eerste deelname, dient te worden aangestipt dat – hoewel u deze op uw Facebookpagina heeft geplaatst – deze berichten tussen de 24 en 70 likes krijgen, wat geenszins op een groot bereik wijst. Daar waar u verklaart dat uw vader zou zijn opgeroepen naar aanleiding van een foto, kan u bovendien op geen enkele manier duiden hoe de Iraanse autoriteiten hiervan in het bezit zouden zijn gekomen (CGVS 3, p. 16). Verwacht mag worden dat u toch enige informatie zou kunnen geven over de manier waarop ze uw activiteiten in België ontdekt hadden en waarmee ze uw vader dan ook zouden hebben geconfronteerd, indien hij daadwerkelijk zou zijn opgeroepen door de autoriteiten. De vaststelling dat u helemaal niets kunt zeggen erover, ondermijnt uw bewering dat uw vader omwille van uw deelname aan deze betoging zou zijn opgeroepen. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt dat u omwille van uw deelname aan de betoging in november 2021 in het vizier van de autoriteiten zou zijn gelopen. U zet uw bewering kracht bij door enkele berichten die N. (...) u zou hebben gestuurd, neer te leggen (CGVS 3, p. 16). Op basis van dit document blijkt immers op geen enkele manier wie de afzender van deze berichten zou zijn, noch dat deze aan u gericht zijn. Bovendien staat enkel 'vandaag' of 'gisteren' vermeld bij de berichten, zonder te duiden wanneer deze printscreen zou zijn genomen, noch wanneer u deze berichten al dan niet zou hebben ontvangen. Het document toont dan op geen enkele manier aan dat N. (...) verantwoordelijk zou zijn voor deze berichten, en dat aldus de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw deelname aan deze betoging. Opnieuw dient te worden opgemerkt dat zo'n berichten makkelijk in scène kunnen worden gezet. Overigens kan u niet duiden of uw vader al dan niet opgeroepen zou zijn naar aanleiding van die betoging, wat frappant is gezien hij wel naar aanleiding van de eerste betoging aangehouden geweest zou zijn. Uw moeder heeft u niets verteld, wat niet aannemelijk is gezien het belang ervan voor uw vrees bij terugkeer. Wat betreft het bericht van VOA Farsi dat u neerlegt om te staven dat uw deelname op de Iraanse media is verschenen, dient te worden aangestipt dat u nergens zichtbaar te zien bent op de door u neergelegde foto waardoor u andermaal niet aangetoond heeft dat de Iraanse autoriteiten op de hoogte zouden zijn van uw politieke activiteiten in België. Ook aangaande uw tweede betoging plaatste u een bericht op Facebook. Ook deze berichten hadden slechts een bereik van 20 en 42 personen die deze posts geliket hebben. Na uw derde persoonlijk onderhoud verschenen er op uw Facebook nog andere foto's van bijkomende betogingen, met name tegen de executie van Djalali en op 23 mei 2022 tegen de onderdrukten in Iran. Deze posts werden respectievelijk door 10 en 9 personen geliket. Over de betoging tegen Djalali berichtte u ook op uw Instagrampagina, hetgeen 42 likes kreeg. U brengt echter geen geloofwaardige argumenten naar voren dat u omwille van uw deelnames aan betogingen in België, waarop duidelijk te zien is dat u geen vooraanstaande rol vervult tijdens die betogingen, in het vizier van de autoriteiten zou zijn gelopen. Zoals reeds eerder werd gesteld blijkt uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt dat de Iraanse autoriteiten weinig aandacht schenken aan wat verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op internet hebben gezet. Het zijn personen die al eerder een verhoogd risicoprofiel hadden die bij terugkeer een groter risico lopen om in de aandacht van de Iraanse autoriteiten te komen. Bijgevolg wijst niets erop dat uw Facebookberichten aangaande uw deelname aan twee betogingen in België in het vizier van de Iraanse autoriteiten zijn gekomen.”

Verzoeker slaagt er geenszins in om afbreuk te doen aan deze motieven. Dient in dit kader vooreerst te worden opgemerkt dat, aangezien verzoeker blijkens het voorgaande manifest ongeloofwaardige verklaringen aflegde over zijn beweerd asielrelaas, zijn vermeende bekering en de beweerdelijk hieruit voortgesproten problemen en aangezien zijn religieuze activiteiten in België een klaarblijkelijk opportunistisch karakter vertonen, aangenomen kan worden dat de politieke activiteiten die verzoeker in België ontplooid eveneens een kennelijk en louter opportunistisch karakter vertonen. Dit geldt nog des te meer gelet op de timing en het bijzonder sporadische en beperkte karakter van verzoekers politieke activiteiten. Zo verklaarde verzoeker in de vragenlijst nog dat hij voorheen nooit actief was in een organisatie, vereniging of partij en maakte hij er geen melding van politieke activiteiten (administratief

dossier, vragenlijst, nr.3.3.). Bovendien bleek tijdens zijn laatste persoonlijk onderhoud bij het CGVS, dat plaatsvond in januari 2022, dat verzoeker tijdens de verschillende jaren waarin hij in België verbleef voorheen aan slechts twee betogingen had deelgenomen, eentje in november 2019 en eentje in november 2021 (administratief dossier, notities van het derde persoonlijk onderhoud, p.13). Ook nadien nam verzoeker slechts deel aan nog twee bijkomende betogingen. Daarenboven blijkt daarbij noch uit verzoekers verklaringen, noch uit de neergelegde stukken dat verzoeker tijdens het beperkt aantal betogingen waaraan hij deelnam een vooraanstaande rol zou hebben gespeeld en kan uit niets worden afgeleid dat zijn rol aldaar deze van loutere aanwezige en deelnemer zou hebben overstegen. Tevens toont verzoeker niet aan en maakt hij niet aannemelijk dat hij sedert het indienen van zijn verzoekschrift en tot op heden zijn politieke activiteiten zou hebben verdergezet, hetgeen andermaal het duidelijk, louter en kennelijk opportunistische karakter van zijn sporadische en eenvoudige deelname aan een beperkt aantal protestacties en betogingen in België bevestigt. Aldus geeft verzoeker geen blijk van enige oprechte betrokkenheid bij of associatie met de Iraanse oppositie en kan hoegenaamd niet worden aangenomen dat verzoekers politieke engagement en activiteiten in België zouden zijn ingegeven vanuit een oprechte, doorleefde en diepgewortelde politieke overtuiging.

Dient verder te worden opgemerkt dat verzoeker, mede gelet op de pertinente en terechte vaststellingen zoals opgenomen in de voormelde motivering, vaststellingen die door verzoeker niet *in concreto* worden aangevochten of betwist doch eenvoudigweg worden ontkend en tegengesproken, andermaal op generlei wijze aantoont of aannemelijk maakt en niet één concreet element of gegeven aanreikt waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de Iraanse autoriteiten daadwerkelijk van zijn voormelde activiteiten in België op de hoogte zouden zijn gekomen of zouden riskeren te komen; laat staan dat hij zou aantonen of aannemelijk maken dat zij hem omwille hiervan zouden wensen te viseren of vervolgen. Bezwaarlijk kan hij om zulks aan te tonen of aannemelijk te maken immers volstaan met de algemene bewering dat online geplaatste berichten gedeeld kunnen worden en een eigen leven kunnen gaan leiden. In dit kader kan bovendien worden herhaald dat uit de beschikbare landeninformatie duidelijk en genoegzaam blijkt dat de Iraanse autoriteiten geen interesse hebben in het vervolgen van afgewezen asielzoekers omwille van hun activiteiten in het buitenland, ook deze die verband houden met hun verzoek om internationale bescherming. Zij schenken over het algemeen weinig aandacht aan terugkerende verzoekers om internationale bescherming en hebben weinig tot geen aandacht voor wat deze verzoekers in het buitenland hebben gezegd, gedaan of op het internet gezet. Het zijn vooral personen die al een verhoogd risicoprofiel hebben of die al in de negatieve aandacht staan van de Iraanse autoriteiten die bij een terugkeer een verhoogd risico lopen om problemen te riskeren. Dient in dit kader te worden vastgesteld dat verzoeker, dit mede gelet op de reeds hoger gedane vaststellingen, zulks in zijner hoofde in het geheel niet aantoont of aannemelijk maakt. Dit geldt nog des te meer nu hij in het verzoekschrift zelf benadrukt dat hij tijdens zijn deelname aan betogingen niet in de kijker liep en dat er relatief weinig fotomateriaal van hem beschikbaar is.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst het christelijke geloof zal aanhangen en/of politieke activiteiten tegen het Iraanse regime zal ontplooien, dat hij zich aldaar als (bekeerd) christen en/of tegenstander van het Iraanse regime zal manifesteren en dat hij er als dusdanig zal worden gepercipieerd door zijn omgeving en/of zijn autoriteiten; laat staan dat aangenomen zou kunnen worden dat hij ingevolge hiervan vervolging zou riskeren.

De benevens de reeds hoger besproken stukken door verzoeker neergelegde documenten, zoals opgenomen in de map 'documenten' in het administratief dossier, kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen, die door verzoeker overigens niet concreet worden weerlegd of betwist, tot slot geen afbreuk doen aan het voorgaande. Deze redenen worden, gezien verzoeker deze niet concreet weerlegt of betwist, door de Raad overgenomen en luiden als volgt: *"De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande analyse niet in positieve zin ombuigen. Uw paspoort en uw shenasnameh tonen uw identiteit en nationaliteit aan, hetgeen niet betwist wordt. Uw vliegtuigticket en de verschillende vouchers van uw verblijf in verschillende Europese steden bevestigen uw reisweg, hetgeen eveneens niet ter discussie staat. Het gesprek met uw neef, A.M. (...), waarmee u wilt aantonen dat u kort voor uw vertrek nog gewerkt heeft, en de documenten aangaande de oprichting van uw eigen bedrijf (CGVS 1, p. 15), bevestigen uw werkzaamheden binnen uw eigen bedrijf, doch zeggen niets over uw asielmotieven.*

De foto's betreffende uw werkzaamheden voor de Kamer van Koophandel, alsook aangaande de privatisering van het opleidingscentrum, bevestigen dat uw werkzaam bent geweest voor de Kamer van Koophandel. Aan uw werkzaamheden wordt dan ook niet getwijfeld. Deze documenten zeggen echter niets over het risico op vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade. Aan de verschillende WhatsAppberichten en – gesprekken met N. (...), E. (...) en R. (...) kan enkel bewijswaarde worden toegekend indien het geloofwaardige verklaringen betreft, hetgeen waartoe u in gebreke blijft.

Dergelijke berichten kunnen bovendien in scène zijn gezet om uw verklaringen kracht bij te zetten. Dezelfde conclusie kan gemaakt worden over het audiofragment van 13 mordad 1397. Daar waar u verklaart dat meneer N. (...) uw naam in de media vermeld heeft, hiermee onder andere verwijzend naar een artikel van Eghtesade Rooz en het Telegramkanaal van de medewerkers van de Kamer van Koophandel (CGVS 3, p. 12), dient te worden aangestipt dat N. (...) in het artikel enkel gewag maakt van een bediende die werd mishandeld en gefolterd zonder dat de naam van deze persoon vermeld is. Op het Telegramkanaal worden dezelfde bewoordingen gebruikt, doch wordt over de heer "R" gesproken. Dit toont echter op geen enkele manier aan dat u de persoon in de door N. (...) geschreven tekst zou zijn. Nergens wordt immers uw volledige naam vermeld, waardoor de heer "R" of een bediende op iedereen kan slaan. U heeft aldus niet aannemelijk gemaakt dat N. (...) het over u heeft in deze documenten. De printscreen van de Telegramgroep van de werknemers van de Kamer van Koophandel zegt enkel dat deze pagina niet beschikbaar is, hetgeen u ook vermeld in uw schrijven van 17 januari 2022. Dit zegt immers niets over het al dan niet verschijnen van uw naam op dit kanaal. De printscreen van de transacties tussen u en G. (...) (CGVS 1, p. 15, p. 16) tonen enkel aan dat u en G. (...) geld naar elkaar overschreven, doch zegt niets over de reden waarom er een gelduitwisseling tussen jullie was. De verklaring van G. (...), gedateerd op 25 kordad 1398 (of 15 juni 2019 in de Gregoriaanse kalender), waarin G. (...) stelt dat u niet op de hoogte was van de transacties en dat het twee stortingen betreft (CGVS 2, p. 4), betreft een kopie, waarvan de authenticiteit niet kan worden nagegaan. Dit document kan eveneens in scène zijn gezet om uw verklaringen te kunnen ondersteunen. In het licht van de eerder gedane vaststellingen dat uw problemen op de Kamer van Koophandel ongeloofwaardig werden bevonden, kan dan ook aan dit document geen bewijswaarde worden toegekend. De documenten om de diefstal van uw gsm aan te tonen, bevestigen enkel dat uw gsm werd gestolen in de door u geschetste periode, doch maken geen melding van uw vermoedens wie er verantwoordelijk zou zijn voor de diefstal. Wat er ook van zij, dat de Kamer van Koophandel achter deze twee diefstallen zat, kan met deze documenten niet worden aangetoond. U heeft aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw gsm werd gestolen door toedoen van de Kamer. Bovendien betreffen ook deze documenten kopieën, waarvan de echtheid niet kan worden nagegaan. De foto van E. (...) met onderschift vermeld het gegeven dat E. (...) in het verleden werkzaam was voor de Sepah (CGVS 1, p. 15; CGVS 2, p. 13). Dat E. (...) in het verleden werkzaam was voor de Sepah zegt evenmin iets over uw vervolgingsfeiten. Het paspoort van de zoon van E. (...) om aan te tonen dat hij de dubbele nationaliteit bezit, E. (...) vaak op bezoek ging bij zijn zoon in Dubai en E. (...) daar ook een verblijfplaats had (CGVS 1, p. 14), zeggen eveneens niets over uw asielmotieven. Of E. (...) nu al dan niet regelmatig op bezoek ging bij zijn zoon en hij de dubbele nationaliteit zou hebben, zegt echter niets over uw vervolging in Iran.

De krantenartikelen aangaande de feiten in 1388 waarbij u benaderd werd door het ettelaat nadat er in de media was verschenen dat de aandeelhouders van een softwareprogramma geschreven door de Kamer van Koophandel Israëli waren en u hiervoor met naam en toenaam in het krantenartikel werd geciteerd, bevestigen enkel de feiten in 1388 (CGVS 1, p. 14 – 15). Dat u hierdoor sindsdien onder toezicht stond van de Iraanse autoriteiten en men bewijsmateriaal over u verzamelde (CGVS 1, p. 15), wordt hiermee echter niet aangetoond. Dat u in de media verscheen naar aanleiding van dit programma wordt niet betwist, doch gezien de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsfeiten nadien bij de Kamer van Koophandel, dient te worden opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat er omwille van deze feiten, die ver in de tijd zijn gesitueerd, actueel bij terugkeer een vrees voor vervolging of het bestaan van een reëel risico op ernstige schade kan worden geput.

De medische documenten om aan te tonen dat u in behandeling was voor uw tanden, deze behandeling nog lopende was op het moment van uw vertrek en u aldus niet van plan was om in Europa te blijven (CGVS 1, p. 9), bevestigen enkel dat u in Iran hiervoor in behandeling was. Dit zegt echter niets over uw plannen in de toekomst. De uitnodiging van het huwelijk van uw broer op 15 azar 1398 (of 6 december 2019 in de Gregoriaanse kalender) toont evenmin aan dat u de intentie had om terug te keren naar Iran (CGVS 2, p. 4). Hoewel H. (...), de naam op de uitnodiging, overeenstemt met de naam van uw broer, zegt dit evenmin iets over uw asielmotieven. De foto's van het grafzerk van uw oom, waarmee u wilt aantonen dat uw oom twee dagen voor het incident van 13 mordad 1398 op de Kamer van Koophandel, is overleden (CGVS 3, p. 3), bevestigen het overlijden van uw oom, doch de link met uw problemen aangaande uw werkzaamheden is hiermee niet aangetoond. In het algemeen zegt deze foto niets over de doodsomstandigheden.

Het gesprek dat u had met een ex-collega na uw vertrek zegt evenmin iets over uw asielmotieven. Ook dit kan in scène zijn gezet. De documenten aangaande de rechtszaak omtrent het hoederecht van uw dochters tonen enkel dat u in een scheiding verwickeld zat met uw ex-vrouw en een uitspraak via de rechtbank trachtte te bekomen aangaande een regeling voor uw dochters. Dit wordt niet betwist, doch heeft niets te maken met uw asielmotieven.

Volledigheidshalve wenst het CGVS nog toe te voegen dat wat betreft de opmerkingen van uw advocaat aangestipt kan worden dat geen van de specifieke opmerkingen over voorgehouden fouten in de notities

van het persoonlijk onderhoud zaken betroffen pertinent voor bovenstaande beslissing. Deze opmerkingen vermogen geenszins bovenstaande appreciatie in positieve zin om te buigen.”

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.8. Verzoeker beroept zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen op geen andere elementen dan de aangevoerde asielmotieven. Gelet op de hoger gedane vaststellingen dienaangaande, toont hij, de overige elementen in het dossier mede in acht genomen, niet aan dat in zijner hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

3.9. Verzoeker toont voor het overige niet aan dat of op welke wijze het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel *in casu* en door de bestreden beslissing zouden zijn geschonden. Derhalve wordt ook de schending van deze beginselen door verzoeker niet op een dienstige wijze aangevoerd.

3.10. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig mei tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT